

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ในความทรงจำ”
SHORT FILM DIRECTING “SOMEWHERE IN THE MEMORY”

นางสาวณัฐสิมา ชวเลขยางกูร

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ในความทรงจำ”
SHORT FILM DIRECTING “SOMEWHERE IN THE MEMORY”

นางสาวณัฐสิมา ชวเลขยางกูร

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ในความทรงจำ”
SHORT FILM DIRECTING “SOMEWHERE IN THE MEMORY”

นางสาวณัฐสิมา ชวเลขยางกูร
Miss. NUTSIMA CHAWALEKYANGKOON

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 30 พ.ค. 61

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แข มั่งกรวงษ์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ในความทรงจำ” SHORT FILM DIRECTING “Somewhere in the memory”
ชื่อ	นางสาว ณัฐสิมา ชวเลขยางกูร
รหัสนักศึกษา	57020351
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แซ มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจมาจาก ความชื่นชอบส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่สนใจในภาพยนตร์ดราม่า coming of age ที่เล่าถึงการเติบโตของตัวละคร การเติบโตในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเพียงการเติบโตทางร่างกายแต่เป็นการเติบโตทางด้านความคิดและจิตใจของตัวละคร ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องความสัมพันธ์ของเด็กท่ามกลางปัญหาต่างๆรอบตัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กเหล่านั้น แต่พวกเขาก็ยังสามารถรักษามิตรภาพอันบริสุทธิ์เอาไว้ได้ ข้าพเจ้าจึงอยากผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต(Drama) เพื่อแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวมิตรภาพอันบริสุทธิ์ของเด็กท่ามกลางปัญหาต่างๆที่เด็กต้องเผชิญ เรื่องครอบครัว โดยเริ่มจากการศึกษาจากภาพยนตร์เรื่องต่างๆ ก่อนจะนำมาต่อยอดเป็นบทภาพยนตร์ และค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาและการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อพฤติกรรมต่างๆของเด็ก

ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับมิตรภาพของเด็กสองคนท่ามกลางความอ่อนแอทางด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อผ่านเรื่องราวเหล่านั้นมาได้ ภาพยนตร์แนวชีวิตความยาว 20 นาที

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณครอบครัวชาวเลขยางกูร ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยให้การสนับสนุนเรื่องงบประมาณและคอยให้กำลังใจข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ขอขอบคุณนางสาว อินธิราพร มานะประเสริฐศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้ร่วมทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้กับข้าพเจ้า ที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันและช่วยกันแก้ไขปัญหาต่างๆมาโดยตลอด จนภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณนักแสดงทุกท่านรวมถึงทีมงานที่มาช่วยสร้างสรรค์ให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นจริงขึ้นมาได้ ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แชน มังกรวงษ์ ที่คอยสั่งสอน และให้คำแนะนำข้าพเจ้ามาตลอดการทำงานที่ผ่านมา และยังช่วยข้าพเจ้าแก้ไขปัญหาต่างๆในระหว่างกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ด้วย และขอขอบคุณบุคคลอื่นที่ไม่ได้กล่าวนาม ที่ให้ความอนุเคราะห์เรื่องอุปกรณ์และสถานที่ รวมถึงคำแนะนำต่างๆแก่ข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณวง NCT และ มาร์ค ที ที่คอยให้ความสุขทางใจแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ณัฐสิมา ชาวเลขยางกูร
29 พฤษภาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
โรคเอสแอลอี (SLE) ในเด็ก.....	4
การวินิจฉัยและการรักษา.....	7
ครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว.....	9
ความกลัวของเด็ก.....	11
3 บทภาพยนตร์.....	12
โครงเรื่อง (Treatment).....	12
บทภาพยนตร์(Screenplay).....	13
4 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	29

	หน้า
5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	55
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	62
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	73
ประวัติผู้วิจัย	74

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพลักษณะของผืนผ้าเสื้อ.....	8
2	ภาพคัดเลือกนักแสดงบทบาท “ปุณณ์”.....	29
5	ภาพคัดเลือกนักแสดงบทบาท “กานต์”.....	30
11	ภาพคัดเลือกนักแสดงบทบาท “ปุณณ์”(ตอนโต)	30
13	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นแม่ปุณณ์	34
15	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นแม่กานต์	34
17	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นเด็กเกร.....	34
19	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นชายแปลกหน้า	35
20	ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นป่าของปุณณ์	35
21	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (บ้านปุณณ์).....	35
25	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ศาลาท่ารถ).....	36
27	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (โรงพยาบาล).....	37
31	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ร้านขายของชำ)	37
33	ภาพสถานที่ถ่ายทำ (เทศกาลบอลลูน).....	38
35	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (กล่องวิดีโอของกานต์).....	38
36	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (เครื่องเล่นเทปพกพาของปุณณ์)	39
37	ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (โทรศัพท์ของแม่ปุณณ์).....	40
38	ภาพเสื้อผ้าของตัวละครปุณณ์	41
41	ภาพเสื้อผ้าของตัวละครกานต์	41
44	ภาพการแต่งหน้าอาการป่วยของกานต์จากภาพยนตร์	42
46	ภาพอุปกรณ์บันทึกภาพ Panasonic LUMIX GH5.....	55
47	ภาพไมค์ Wireless	56
48	ภาพเครื่องอัดเสียง Zoom	56
49	ภาพไมค์ Boom	56
50	ภาพไฟ Arri 750 วัตต์	57
51	ภาพไฟ Kino	57
52	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (บ้านพักกรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี).....	58

54	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ไร่บุญรอด เชียงราย).....	59
56	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (โรงพยาบาล).....	60
58	ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ศาลา กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี).....	61
60	ภาพการตัดหยาบ 1.....	63
196	ภาพการตัดหยาบ 2.....	64
399	ภาพบรรยากาศการทำงาน (ลำดับภาพแบบละเอียด).....	64
400	ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 1.....	66
402	ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 2.....	66
404	ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 3.....	67
406	ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 4.....	67
412	ภาพก่อนและหลังการย้อมสี (อดีต).....	68
416	ภาพก่อนและหลังการย้อมสี (ปัจจุบัน).....	68
420	ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง “ในความทรงจำ”.....	69

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) ปุณณ์ (วัยเด็ก).....	31
2	เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) กานต์	32
3	เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) ปุณณ์ (ตอนโต)	33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต (Drama) เป็นเรื่องราวที่มาจากตัวข้าพเจ้าเองที่มีความสนใจและชื่นชอบภาพยนตร์ที่ตัวดำเนินเรื่องเป็นเด็ก และเมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรับชมภาพยนตร์หลายๆเรื่องที่เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตและ coming of age ที่มีตัวดำเนินเรื่องเป็นเด็ก อาทิ Mysterious skin , The boy in the striped pyjamas , Stand by me ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องความสัมพันธ์ของเด็ก ท่ามกลางปัญหาต่างๆรอบตัว เช่น การเลี้ยงดูของครอบครัว การโดนกลั่นแกล้ง ในโรงเรียน ที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กเหล่านั้น แต่พวกเขาก็ยังสามารถรักสามิตรภาพอันบริสุทธิ์เอาไว้ได้

ข้าพเจ้าจึงอยากผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต(Drama) เพื่อแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวมิตรภาพอันบริสุทธิ์ของเด็กที่เกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2543 ท่ามกลางปัญหาต่างๆที่เด็กต้องเผชิญ เรื่องครอบครัว และมิตรภาพของเด็กสองคนท่ามกลางความอ่อนแอทางด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อผ่านเรื่องราวเหล่านั้นมาได้ เด็กทั้งสองก็ได้บรรลุเป้าหมายของตัวเองและเติบโตขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต (Drama) การกำกับการแสดง ภาพและแสงโดยถ่ายทอดผ่านมิตรภาพของเด็ก
2. เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาทางร่างกายและจิตใจของเด็ก
3. เพื่อให้คนดูได้รับความบันเทิง และได้เห็นถึงมิตรภาพอันมีค่าของเด็กทั้งสองคนที่ต่างเสียสละบางสิ่งบางอย่างให้แก่กัน

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง แนวชีวิต (Drama) มีความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Panasonic Lumix Gh5 ในรูปแบบ 16:9

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต (Drama) มีเนื้อหาเกี่ยวกับมิตรภาพอันบริสุทธิ์ของเด็ก ซึ่งจะเล่าผ่านมุมมองของเด็กทั้งสอง ให้เห็นถึงพฤติกรรมการแสดงออกและวิธีการรับมือกับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเรื่องเด็กที่ป่วยเป็นโรคแพ้ภูมิตัวเอง
- ศึกษาพฤติกรรมของเด็กช่วงวัยเด็กตอนปลาย - วัยรุ่นตอนต้น
- ศึกษาสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ในปี 2543
- ศึกษาเทคนิคการเล่าเรื่อง, การถ่ายภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama) จากภาพยนตร์เรื่อง Stand by me และนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเรื่อง

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting Script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำ และบล็อกซ์ช็อต
- วางแผนการถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

- ควบคุมการถ่ายทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

5. หลังการถ่ายทำ

- ตัดต่อแบบหยาบ
- ตัดต่อแบบสมบูรณ์
- ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ผลิตภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต (Drama) ได้อย่างสำเร็จ
2. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ ที่ถ่ายทอดผ่านมิตรภาพที่แท้จริงของเด็กที่ต้องผ่านอุปสรรคทางด้านร่างกายและจิตใจ
3. สร้างความบันเทิงทางอารมณ์ให้ผู้ชมและได้เห็นถึงมิตรภาพอันมีค่าของเด็กทั้งสองคนที่ต่างเสียสละบางสิ่งบางอย่างให้แก่กัน

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นจากความสนใจในเรื่องมิตรภาพของเด็กที่มีความอ่อนแอทางด้านร่างกายและจิตใจ จึงทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางด้านโรคภัยในเด็ก และจิตวิทยาในเด็ก ตลอดจนปัญหาครอบครัวที่มีผลกระทบต่อเด็กจึงได้มาซึ่งภาพยนตร์ที่เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างมิตรภาพของเด็กสองคนที่จะต้องทำตามความฝันให้สำเร็จ โดยที่เพื่อนคนหนึ่งมีอาการป่วยเป็นโรคเอสแอลอี (SLE) หรือ โรคแพ้ภูมิตัวเอง ข้าพเจ้าจึงต้องทำการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่ป่วยเป็นโรคแพ้ภูมิตัวเอง เพราะปัจจัยหลายอย่างของการป่วยเป็นโรคนี้นำผลให้ตัวละครในภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้นพบเจออุปสรรคเหตุการณ์ไม่คาดฝัน รวมถึงการแสดงให้เห็นถึงมิตรภาพของเพื่อน ซึ่งข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้อย่างยิ่งที่ต้องใช้ความสัมพันธ์ มิตรภาพ และโรคแพ้ภูมิตัวเองเป็นตัวดำเนินเรื่อง และเพื่อคลี่คลายปัญหาที่จะเกิดขึ้นภายในเรื่องราวที่ถูกปรุงแต่งขึ้นนี้ โดยมีหัวข้อในการค้นหา ดังนี้

1. โรคเอสแอลอี (SLE) ในเด็ก

- โรคนี้ป้องกันได้หรือไม่
- โรคนี้จะเหมือนกันในเด็กแต่ละคนหรือไม่
- ความแตกต่างระหว่างโรค SLE ในเด็ก และ ในผู้ใหญ่
- เมื่อไรจึงจะสงสัยว่าบุตรหลานเป็นโรค SLE
- โรคนี้ป้องกันได้หรือไม่

2. การวินิจฉัยและการรักษา

- โรคนี้วินิจฉัยได้อย่างไร
- การรักษาคืออะไร
- โรคนี้รักษาได้ไหมและสามารถหายขาดไหม

3. ครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว

- ผลกระทบที่เกิดกับลูก

4. ความกลัวของเด็ก

- สาเหตุของความกลัวในวัยเด็ก

โรคเอสแอลอี (SLE) ในเด็ก

โรค SLE เป็นโรคหนึ่งในกลุ่มแพ้ภูมิตนเอง สาเหตุโดยรวมเกิดจากขบวนการอักเสบที่ไม่ใช่การติดเชื้อแต่เกิดจากภูมิคุ้มกันของตัวผู้ป่วยเอง และส่งผลไปต่อต้านเนื้อเยื่อร่างกายตนเอง การอักเสบสามารถเกิดกับอวัยวะใด ๆ ก็ได้ และการรักษามักจะแตกต่างกันออกไปตามอวัยวะที่เกี่ยวข้อง สาเหตุยังไม่สามารถระบุได้แน่ชัด แต่สันนิษฐานว่าอาจเกิดจากผลรวมของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เช่น แสงอัลตราไวโอเล็ตที่ส่งผลกระทบต่อโรค SLE กำเริบได้ หรืออาจเกิดจากการที่ร่างกายได้รับยาประเภทต่าง ๆ เช่น ยาในกลุ่มลดความดันโลหิตสูง ยาหัวใจ และยากันชักบางตัว เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าชาวเอเชียมีโอกาสเป็นโรคนี้นี้มากกว่าชาวตะวันตก

โรค SLE เป็นโรคที่เรื้อรังไม่หายขาด แต่สามารถควบคุมได้ และผู้ป่วยสามารถมีชีวิตได้อย่างปกติถ้าได้รับการรักษาทันทั่วถึงและถูกต้องก่อนที่จะมีการทำลายของอวัยวะโดยถาวร

โรคนี้ป้องกันได้หรือไม่?

โรคเอสแอลอีไม่สามารถป้องกันได้ อย่างไรก็ตามเด็กที่เป็นโรคควรระวังหลีกเลี่ยงการสัมผัสสิ่งที่อาจกระตุ้นให้ เกิดโรคหรือทำให้โรครุนแรงได้ (เช่น สัมผัสแดดโดยตรงไม่ทาครีมกันแดด เชื้อไวรัสบางชนิดความเครียด ฮอโมน และยาบางอย่าง)

โรคนี้จะเหมือนกันในเด็กแต่ละคนหรือไม่?

อาการของโรคเอสแอลอีในแต่ละคนจะมีได้หลากหลายมาก ดังนั้นในเด็กแต่ละคนก็จะมีอาการที่ต่างกัน อาการที่ทั้งหมดได้กล่าวข้างต้นนั้นสามารถเกิดได้ตั้งแต่เริ่มเป็นโรคเอสแอลอีหรือเกิดในช่วงใดของ การดำเนินโรคก็ได้ในความรุนแรงที่แตกต่างกัน การรับประทานยาตาม แพทย์สั่งจะช่วยควบคุมอาการของโรคแพ้ภูมิตัวเองได้

ความแตกต่างระหว่างโรค SLE ในเด็ก และ ในผู้ใหญ่

จากการศึกษาทางระบาดวิทยา พบว่า ผู้ป่วย SLE เด็กร้อยละ 15 - 20 จะมีอายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งจะมีอาการของโรคได้ตั้งแต่หลังคลอดจนถึงวัยผู้ใหญ่ ส่วนมากพบในช่วงอายุ 10 - 14 ปี รองลงมา คือ อายุ 15 - 19 ปี และ 5 - 9 ปี ตามลำดับ โดยทั่วไปอาการของโรคตามระบบจะพบว่า อาการทางข้อ ผิวหนัง ไต และอาการทางประสาทจะพบในเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งโรค SLE ในเด็กพบว่ามีอาการรุนแรงมากกว่า และอาการจะกำเริบเร็วกว่าผู้ใหญ่ ทำให้ช่วงระยะเวลาในการรักษาจะต้องเร็วกว่าผู้ใหญ่เพื่อหลีกเลี่ยงผลร้ายในระยะยาวตัวเองได้

ในส่วนของการรักษาและการใช้ยาจะมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่ เพราะต้องคำนึงถึงผลระยะยาวที่ อาจส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของเด็ก โดยเฉพาะผลทางด้าน การเจริญเติบโตและพัฒนาการ ตลอดจนผลข้างเคียงที่แก้ไขไม่ได้ถ้าเกิดขึ้น โดยทั่วไปผู้ป่วยเด็กจะมีการตอบสนองต่อการรักษาและผลข้างเคียงของยากดภูมิคุ้มกันแตกต่างจากผู้ใหญ่ การตอบสนองต่อยาบางชนิดดีกว่าถ้าได้รับการบำบัดในระยะแรก ๆ ของโรคก็จะสามารถลดผลข้างเคียงของโรคและยาได้ดีกว่า

เมื่อไรจึงจะสงสัยว่าบุตรหลานเป็นโรค SLE

1. มีไข้เรื้อรังโดยไม่ทราบสาเหตุ และอ่อนเพลียมากผิดปกติเป็นเวลานาน
2. เบื่ออาหาร น้ำหนักลด
3. มีผื่นขึ้นโดยเฉพาะที่หน้า และส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย ซึ่งไม่ได้เกิดจากอาการแพ้ นอกจากนี้ยังมีอาการปวด บวมตามข้อ ตามตัว โดยเฉพาะตอนเช้าหลังตื่นนอน
4. ผมร่วงมากผิดปกติ
5. เป็นโรคที่แพทย์ยังไม่สามารถให้การวินิจฉัยอาการที่แน่นอน

ข้อควรปฏิบัติเมื่อเป็นโรค SLE

1. เอาใจใส่ต่ออาการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ของผู้ป่วยมากกว่าเด็กปกติ
2. หลีกเลี่ยงการถูกแสงแดดให้มากที่สุด
3. รับประทานยาตามที่แพทย์สั่งอย่างเคร่งครัด ไม่ควรลดหรือเพิ่มขนาดของยา โดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์เจ้าของไข้
4. เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วย ควรรีบปรึกษาแพทย์ทันที และควรมีวิธีที่จะติดต่อแพทย์เจ้าของไข้ได้ตลอด 24 ชั่วโมง
5. ไม่ควรจำกัดการเล่นเข้าสังคม หรือ activity ของผู้ป่วย ควรให้ผู้ป่วยใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติที่สุดเว้นแต่ในกรณีที่แพทย์สั่ง
6. หากผู้ป่วยมีอาการทางไตร่วมด้วย หรือได้รับยาสเตียรอยด์ อาจจะต้องมีการจำกัดอาหารบางประเภท ซึ่งแพทย์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำ
7. สำหรับผู้ป่วยที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น เมื่อจำเป็นต้องใช้ยาคุมกำเนิด ควรได้รับคำปรึกษาจากแพทย์ก่อนเนื่องจากยาคุมกำเนิดบางประเภทสามารถทำให้โรค SLE กำเริบและควบคุมได้ยากขึ้น¹

¹ อ.นพ.รัชวีร์ อรรถฉายศรี. โรคเอสแอลอี (SLE) ในเด็ก [ออนไลน์], สืบค้น 19 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ <http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/articledetail.asp?id=273>

การวินิจฉัยและการรักษา

การวินิจฉัยขึ้นกับอาการ (เช่นอาการปวด) อาการแสดง (เช่นไข้) และผลตรวจเลือดและปัสสาวะโดยที่จะต้องตัดโรคอื่นๆที่อาจเป็นสาเหตุ ออกไป เนื่องจากอาการและอาการแสดงทั้งหมดไม่ได้เกิดพร้อมกันทีเดียว ซึ่งอาจทำให้การวินิจฉัยนั้นล่าช้าได้ ในการช่วยแยกโรคเอสแอลอีกับ โรคอื่นๆ นั้น แพทย์ของสมาคม American College of Rheumatology ได้จัดตั้งเกณฑ์ไว้ 11 ข้อ เพื่อมาช่วยในการวินิจฉัยโรคเอสแอลอี

เกณฑ์นี้จะมีอาการหรือความผิดปกติที่พบได้บ่อยที่เจอในผู้ป่วยโรคเอส แอลอี ในการวินิจฉัยโรคนั้นผู้ป่วยจะต้องมีลักษณะตามเกณฑ์อย่างน้อย 4 จาก 11 ข้อในช่วงเวลาใดก็ได้ตั้งแต่เริ่มเป็นโรคนั้น อย่างไรก็ตามแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญสามารถให้การวินิจฉัยโรคเอสแอลอีได้แม้ว่าจะมีลักษณะที่เข้าได้น้อยกว่า 4 ข้อ เกณฑ์วินิจฉัยมีดังนี้

ผื่นผีเสื้อ - ผื่นนี้เป็นผื่นสีแดงบนแก้มทั้ง 2 ข้างและข้ามจมูก

ผื่นแพ้แสง - เป็นปฏิกิริยาที่เกิดมากขึ้นเมื่อสัมผัสกับแสงแดด ผิวหนังใต้เสื้อผ้ามักจะไม่มีผื่น ผื่นเป็นรูปเหรียญ นูน และมีขุย พบได้ที่บนหน้า หนังศีรษะ หู ออก และแขน เมื่อผื่นนี้หายจะทิ้งรอยแผลเป็นไว้ ผื่นชนิดนี้จะพบบ่อยในเด็กผิวดำมากกว่าเชื้อชาติอื่น

แผลที่เยื่อเมือก - มีแผลเล็กๆหลายแผลในปากและจมูก มักไม่เจ็บและแผลที่จมูกอาจทำให้ มีเลือดออกจากจมูกได้

ข้ออักเสบ - ข้ออักเสบมักพบในผู้ป่วยเด็กเป็นจำนวนมากที่เป็นโรคเอสแอลอี ผู้ป่วยจะมีอาการปวด บวมที่ข้อที่มีมือ ข้อมือ ข้อศอก เข่า และข้ออื่นๆ ที่แขนและขา อาการปวดอาจจะปวดแบบย้ายที่ คือ ปวดจากข้อหนึ่งย้ายไปอีกข้อหนึ่ง ซึ่ง มัก เกิดที่ข้อเดียวกันของทั้ง 2 ข้าง ข้ออักเสบในโรคเอสแอลอีมักไม่ทำให้เกิดข้อผิดรูปถาวร

เยื่อช่องปอดอักเสบ - เยื่อช่องปอดอักเสบคือการอักเสบของเยื่อช่องปอดที่อยู่รอบเนื้อปอด ส่วนเยื่อหัวใจอักเสบคือ การอักเสบของเยื่อหัวใจที่อยู่รอบหัวใจ การอักเสบอาจทำให้มีการสะสมของสารน้ำรอบๆหัวใจและปอด เยื่อช่องปอดอักเสบทำให้เกิดอาการเจ็บหน้าอกโดยจะมีอาการเจ็บมากขึ้นเมื่อหายใจ

ภาวะทางไต - อาการทางไตพบได้ในผู้ป่วยเด็กโรคเอสแอลอีเกือบทุกรายโดยมีความรุนแรงมากน้อยแตกต่างกัน ในระยะแรกมักไม่มีอาการและสามารถ ตรวจพบได้เมื่อส่งตรวจปัสสาวะและเลือดเพื่อดูการทำงานของไต เด็กที่มีการทำลายของไตอย่างมากอาจจะพบโปรตีนและ/หรือ เลือดในปัสสาวะและอาจมีอาการบวมโดยเฉพาะที่เท้าและขา

ระบบประสาทส่วนกลาง - อาการทางระบบประสาทส่วนกลางได้แก่ ปวดศีรษะ ชักและอาการทาง จิตเวช เช่น มีความยากลำบากในการใช้สมาธิ การจดจำ อารมณ์แปรปรวน ซึมเศร้าและโรคจิต (เป็นสภาวะทางจิตใจที่รุนแรงที่ทำให้รบกวนด้านความคิดและพฤติกรรม)

ภาพที่ 2.1 ลักษณะของผื่นผื่นเสื่อ

การรักษาคืออะไร?

สำหรับการรักษาโรคเอสแอลอี นั้น ปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรคนี้ให้หายขาด เนื่องจากไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคที่แน่ชัดนัก สิ่งที่ทำได้ คือการรักษาตามอาการและประคับประครองไม่ให้ แต่ที่สำคัญต้องพักผ่อนให้มากๆ เพื่อให้ร่างกายฟื้นฟูขึ้นมาเอง โดย รับประทานอาหารให้ครบทุกหมู่ พักผ่อนให้เพียงพอออกกำลังกายอย่างพอเหมาะ โดยข้อควรปฏิบัติสำหรับการรักษาโรค มีดังนี้

- หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงทั้งหมด เช่น ไม่ตากแดดนานๆ ลดความเครียด ไม่สูบบุหรี่ ไม่ซื้อยามารับประทานเอง ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และ พักผ่อนให้เพียงพอ

- รับประทานยาตามคำสั่งของแพทย์อย่างเคร่งครัด โดยยาส่วนมากจะเป็น ยากดภูมิคุ้มกัน ยาต้านอาการอักเสบ ยาแก้ปวด เป็นต้น

การรักษาตัวโรคเอสแอลอี นั้นต้องพักผ่อนให้ร่างกายแข็งแรง เราจึงได้ทำรายการข้อควรปฏิบัติตน ของผู้ป่วยโรคเอสแอลอี มีรายละเอียดดังนี้

- เมื่อจำเป็นต้องออกแดดเป็นเวลานาน ให้ใส่เครื่องป้องกัน เช่น เสื้อแขนยาว หมวก และ พกร่มด้วย พักผ่อนให้เพียงพอ

- ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย โดยเฉพาะอาหารที่มีแคลเซียมสูง

การรักษาโรคเอสแอลอี นั้น ความสำคัญอยู่ที่การดูแลตัวเองของผู้ป่วย ซึ่งผู้ป่วยเอสแอลอีมีโอกาส เสี่ยงการเสียชีวิตได้ เช่น การเกิดภาวะอักเสบของอวัยวะในร่างกายอย่างรุนแรง และรับการรักษาไม่ทัน หรือ การเลือกใช้ยาที่ไม่ถูกต้อง การปรึกษาแพทย์จะเป็นส่วนที่ทำให้ลดความเสี่ยงการเสียชีวิตได้มาก²

²IRCCS Istituto G. Gaslini. โรคเอสแอลอีหรือลูปัส [ออนไลน์], สืบค้น 19 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ <https://www.printo.it/pediatric-rheumatology/TH/info/3/โรคเอสแอลอีหรือลูปัส>

ครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว

ในประเทศไทยยังไม่มี การสำรวจข้อมูลครอบครัวพ่อแม่เดี่ยวโดยตรง แต่ข้อมูลที่บ่งบอกถึงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวคือ การเปลี่ยนแปลงครอบครัวในสังคมไทยจากครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายเป็นครอบครัวลักษณะอื่นๆในช่วงที่ผ่านมา กล่าวคือ ครอบครัวพ่อหรือแม่เดี่ยวมีแนวโน้มมากขึ้น เพราะสาเหตุจากการสิ้นสุดของชีวิตคู่ 4 รูปแบบ คือ การละทิ้ง . การแยกทาง การหย่าร้าง และการเสียชีวิตของคู่สมรส เป็นผลให้ครอบครัวมีผู้ดูแลลูกตามลำพังเพียงคนเดียวคือพ่อหรือแม่

ครอบครัวแบบแม่เดี่ยวไม่ใช่ปรากฏการณ์ใหม่ในสังคม ผู้หญิงที่มีลูกและไม่สามารถดำรงชีวิตคู่ไว้ได้ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ล้วนมีอยู่ทุกยุคทุกสมัยและทุกสังคม สิ่งที่ตามมาคือผลกระทบของการเป็นครอบครัวแม่เดี่ยวโดยครอบครัวแม่เดี่ยวที่มาจากสาเหตุที่ต่างกัน ย่อมได้รับการยอมรับจากสังคมแตกต่างกันไป เนื่องจากฐานคิดค่านิยมทางสังคม วัฒนธรรมของบริษัทสังคมที่ต่างกัน ครอบครัวแม่เดี่ยวที่เกิดจากสาเหตุที่สังคมไม่ให้การยอมรับสังคมจะมองในแง่ลบของความไม่ปกติหรือเบี่ยงเบน (deviant) ยังรวมถึงการซึมซับและยอมรับนับถือในภาพลักษณ์ที่ตนเองเป็นอยู่ (self image) อันส่งผลต่อสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่ครอบครัวแม่เดี่ยวเหล่านั้นจะสามารถปรับสภาพ

การที่ครอบครัวแม่เดี่ยวต้องประสบปัญหาใดปัญหาหนึ่งของครอบครัว อาจเกี่ยวพันและก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา โดยเฉพาะความยากจน การมีคุณภาพชีวิตต่ำ ฯลฯ ทำให้ครอบครัวต้องต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ทั้งทางจิตใจความรู้สึกโดดเดี่ยว สูญเสียความมั่นใจ ต่ำหนืดตนเอง ความเครียดในภาระที่ต้องรับผิดชอบ ความยากลำบากทางกายการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความสมดุลของครอบครัวได้นอกจากนี้ แนวคิดส่วนใหญ่ยังคงถูกครอบงำด้วยอุดมการณ์ครอบครัวแบบดั้งเดิมที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทยมานาน ทำให้การเป็นครอบครัวแม่เดี่ยวเป็นภาวะที่ไม่พึงประสงค์ และเป็นปัญหาที่พึงได้รับการแก้ไข

ผลกระทบที่เกิดกับลูก

การแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากสาเหตุใดก็ตาม ผลกระทบด้านจิต ไม่ได้เกิดกับคนสองคนเท่านั้น แต่การแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง ของพ่อกับแม่ อาจส่งผลกระทบต่อรุนแรงและยาวนานด้านจิตใจให้กับลูกด้วยและผลกระทบทางด้านจิตใจที่รุนแรงยังส่งต่อไปยังพฤติกรรมในอนาคตของลูกได้แยกทางหรือ หย่าร้าง ส่งผลกระทบในจิตใจตามช่วงวัย การหย่าร้างของพ่อแม่ส่งผลกับเด็กแต่ละวัยที่แตกต่างกัน หากเกิดปัญหาระหว่างที่แม่กำลังตั้งครรภ์ผลกระทบที่เด็กจะได้รับคือภาวะความเครียดจากแม่ที่ส่งไปยังลูกในครรภ์ เด็กแรกคลอดยังไม่เข้าใจความหมายของคำว่าแยกทางหรือหย่าร้าง แต่สัมผัสความรู้สึกเครียดได้จากการเลี้ยงดูและโอบกอดของพ่อหรือแม่ที่ต้องรับภาระ เลี้ยงดูลูกเพียงคนเดียว ขณะที่ช่วงขวบปีแรกเป็นช่วงสำคัญที่เด็กต้องการความรักและการเอาใจใส่เพื่อสร้างความมั่นใจ ซึ่งจะส่งผลไปยังพฤติกรรมและบุคลิกของเด็กใน

อนาคต แต่หากขาดความรัก เด็กอาจมีพฤติกรรมที่ร้องไห้ งอแง และหงุดหงิดง่าย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ ทำขึ้นเพื่อเรียกร้องความสนใจเพราะเด็กรู้สึกขาดความรัก ความมั่นคงจากพ่อและแม่นั่นเอง

ส่วนเด็กวัยก่อนเข้าเรียนจนถึงวัยอนุบาลยังไม่เข้าใจความหมายของคำว่าแยกทาง หรือหย่าร้างเช่นกัน แต่สิ่งที่เด็กรับรู้คือ ไม่เห็นพ่อหรือไม่เห็นแม่คนใดคนหนึ่ง ซึ่งโดยธรรมชาติของวัย นี้เขาเริ่มที่จะเรียนรู้บทบาทหญิงชาย แต่หากขาดต้นแบบ (Role Model) ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไป อาจ จะส่งผลให้เด็กขาดการเรียนรู้บทบาทที่ดี ซึ่งมีส่วนที่จะส่งผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมตามเพศ แต่ โรงเรียนหรือญาติสนิทมีส่วนช่วยให้เด็กเรียนรู้บทบาทนี้ได้ จากครูผู้หญิงหรือครูผู้ชาย ญาติสนิท เช่น คุณน้า คุณอา คุณปู่ คุณยาย เป็นต้น

ขณะที่ลูกอยู่ในช่วงวัยรุ่นพฤติกรรมอาจจะเปลี่ยนไปคือ เด็กพลิกบทบาทเป็นฝ่าย ดูแลแม่ กลายเป็นเด็กที่เติบโตกว่าวัย (over maturity) ขณะที่พื้นฐานทางอารมณ์ยังไม่พร้อม ทำให้ สภาพจิตใจที่แท้จริงอ่อนแอแต่ต้องเข้มแข็งเพื่อปกป้องแม่ ทำให้เด็กเครียดบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อแสดงออกถึงการปกป้องแม่และแก้ปัญหาในทางที่ไม่ถูกต้อง ขณะเดียวกันจะเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี กับอีกฝ่าย มองชีวิตแต่งงานเป็นเรื่องเลวร้ายแต่หากวันหนึ่งที่แม่กลับมาดูแลและทำหน้าที่ได้เหมือน เดิม เด็กอาจรู้สึกไม่ยอมรับและเชื่อฟังแม่ซึ่งทางที่ดีแล้วแม่ควรจัดการกับภาวะอารมณ์ของตัวเองให้ ได้ รับผิดชอบและกลับมาดูแลลูกเพราะผลกระทบต่อจิตใจลูกที่เป็นลูกโซ่นั้นจะเกิดขึ้นระยะยาวและต่อ เนื่อง

ผลกระทบที่เกิดกับลูก ได้แก่ ปัญหาด้านพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ สภาพความ ประพฤติที่ไม่เหมาะสม หรือการกระทำผิดของเด็กที่ต้องเผชิญสถานการณ์ปัญหาครอบครัวแตกแยก การศึกษาที่พบว่าเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่อย่างพร้อมหน้าจะมีความภาคภูมิใจต่ำกว่าเด็กในครอบครัว ที่มีพ่อแม่ เนื่องจากการขาดพ่อหรือแม่ทำให้เขาคิดว่าตนไม่เป็นที่ต้องการรู้สึกว่าคุณค่า การที่ พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกันส่งผลให้ลูกมีทัศนคติต่อครอบครัวในทางลบสูงกว่าเด็กที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ตลอด อดจมองโลกและอนาคตต่ำกว่าเด็กในครอบครัวปกติ การที่เด็กขาดผู้เลี้ยงดูฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจทำให้ ขาดความรักความอบอุ่นที่พึงได้รับเช่นเดียวกับเด็กในครอบครัวที่มีพร้อมทั้งพ่อและแม่ รวมทั้งขาดตัว แบบที่จะเรียนรู้บทบาทของการเป็นพ่อหรือแม่ที่เหมาะสมหากเขาต้องเป็นพ่อหรือแม่ต่อไปในอนาคต พฤติกรรมที่พบว่าเป็นปัญหา ได้แก่ การไม่เชื่อฟัง / ไม่เข้าใจพ่อแม่ ผลการเรียนตกต่ำ มีพฤติกรรม ก้าวร้าว มีพฤติกรรมต่อต้านพ่อแม่ ใช้ยาเสพติด นอกจากนั้นเป็นพฤติกรรมที่มีสัดส่วนน้อยลงตาม ลำดับ ได้แก่ เที้ยวเตร่ หนีเรียน มีปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น³

³ กมลชนก ชาสุวรรณ. ครอบครัวแม่เดี่ยว: การเป็นชายขอบ และความไม่เป็นธรรมในสังคม

[ออนไลน์], สืบค้น 19 ตุลาคม 2560

เข้าถึงได้ http://www2.ipser.mahidol.ac.th/ConferenceVIII/Download/Article_Files/15-SingleMother-Kamolchanok.pdf

ความกลัวของเด็ก

เป็นความวิตกกังวลหรือความวิตกกังวลที่เด็กรู้สึกว่าเป็นการตอบสนองต่อภัยคุกคามที่แท้จริงหรือจินตนาการต่อชีวิตหรือความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา บ่อยขึ้นการเกิดขึ้นของความกลัวดังกล่าวในเด็กเป็นเพราะลักษณะทางจิตวิทยาของผู้ใหญ่ส่วนใหญ่พ่อแม่หรือ autosuggestion อย่างไรก็ตามอย่างกลัวเด็ก ๆ อย่างไม่น่าเชื่อว่าเป็นอารมณ์ที่ไม่แข็งแรง หลังจากที่ทุกอารมณ์ความรู้สึกมีบทบาทและช่วยให้บุคคลที่จะปรับตัวเองในสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัตถุประสงค์ที่ล้อมรอบพวกเขา ตัวอย่างเช่น ความกลัวจะช่วยปกป้องบุคคลจากความเสี่ยงที่มากเกินไปในการขึ้นเขา อารมณ์ความรู้สึกนี้ควบคุมกิจกรรมปฏิกิริยาทางพฤติกรรมนำบุคคลออกไปจากสถานการณ์อันตรายความเป็นไปได้ของการบาดเจ็บ อยู่ในนี้กลไกการป้องกันของความกลัวจะถูกแสดงออก พวกเขามีส่วนร่วมร่วมในปฏิกิริยาพฤติกรรมสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในขณะที่มั่นใจในตนเองการเก็บรักษา

สาเหตุของความกลัวในวัยเด็ก

ปัจจัยแรกและที่สำคัญที่สุดเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของพ่อแม่ แม่และลูกพ่อโดยไม่รู้ตัวหรือรู้เท่าทันทำให้เกิดความกลัวในตัวเขาผ่านความสัมพันธ์กับความเป็นจริงและพฤติกรรมรอบข้าง ตัวอย่างเช่น สถานการณ์ที่บิดามารดามักมีแนวโน้มที่จะปิดกั้นบุตรหลานของตนออกไปทั่วโลกและผลกระทบเชิงลบเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่ทำให้เด็กเกิดความเครียดอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมของพวกเขาทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงอันตรายจากโลกใบนี้ トラบเท่าที่ทารกมีขนาดเล็กเขาต้องการที่จะเลียนแบบผู้ใหญ่ที่สำคัญในทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นถ้าสมาชิกในครอบครัวของเขามีลักษณะความวิตกกังวลคงที่แล้วเขาก็จะดูซึมมัน

ปัจจัยที่สองมีความเชื่อมโยงกับประเพณีและฐานรากที่เด่นชัดในครอบครัว ความขัดแย้งในครอบครัวใด ๆ ทำให้เด็กกลัว หลังจากคลอเคลียแล้วทารกจะมีความสามัคคี ดังนั้นเขาคาดว่าจะสนิทสนมกันมากที่สุดของความสามัคคี หากสถานการณ์ความขัดแย้งมีความก้าวร้าวเด็ก ๆ อาจตกใจมากซึ่งต่อมาจะนำไปสู่การปรากฏตัวของโรคประสาทในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ความกลัวในเด็ก เกิดจากการนำเสนอ มาตรฐานที่สูงเกินไปโดยพ่อแม่ พวกเขาจะต้องปรับความคาดหวังของผู้ปกครองเกินความคาดหมายซึ่งนำไปสู่ความวิตกกังวลที่เพิ่มขึ้นของเด็ก⁴

⁴HOUSEPSYCH. ความกลัวในวัยเด็ก [ออนไลน์], สืบค้น 22 ตุลาคม 2560
เข้าถึงได้ http://th.housepsych.com/detskie-strahi_default.htm

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็นของเรื่อง (Theme)

มิตรภาพและความทรงจำไม่เคยสูญหายไปตามกาลเวลา

โครงเรื่องย่อ (Plot)

ปณณกลับมาบ้านไปช่วยแม่เก็บของที่บ้านหลังเก่า และพบกับความทรงจำที่เกี่ยวกับเพื่อนที่ชื่อ กานต์ กานต์เป็นเด็กที่ป่วยด้วยโรคเอสแอลอี (ภูมิแพ้ตัวเอง) ทั้งคู่เคยพากันหนีออกไปเทศกาลบอลลูนด้วยกันแต่ไม่สำเร็จ เพราะอาการป่วยของกานต์ทรุดลงในขณะที่กำลังจะถึงที่หมาย เขาถูกแม่ส่งไปอยู่กรุงเทพหลังจากเกิดเรื่อง หลังจากนั้นก็ได้ห่างเพื่อนคนนี้ไปอีกเลยจนเขาโตขึ้นและได้กลับมาที่บ้านหลังเดิมอีกครั้ง

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ปณณวัย 27 ปี กลับไปช่วยแม่เก็บของย้ายบ้านที่บ้านเก่าของตัวเองเนื่องจากแม่เขาต้องการขายบ้านและไปอยู่กับป้าที่กรุงเทพ เพราะไม่ได้ทำงานแล้วและหมดภาระที่จะต้องจัดการที่นี่แล้ว เขาเจอเข้ากับความทรงจำเก่าๆในวัยเด็กและกล้องวิดีโอตัวหนึ่ง ที่เกี่ยวกับเพื่อนที่ชื่อว่า กานต์

ปณณวัย 10 ปีอยู่กับแม่เพ็งย้ายบ้านมาเพราะแม่เปลี่ยนที่ทำงานมาอยู่ในจังหวัดเชียงราย ชีวิตเขากับบ้านใหม่และโรงเรียนใหม่ช่างน่าเบื่อสำหรับตัวเขา ในวันที่เขาย้ายเข้ามาวันแรก เขาได้เจอกับเด็กผู้ชายข้างบ้านท่าทางแปลกๆที่สวมเสื้ออมิติตและสวมหมวกอยู่ตลอดเวลา เด็กคนนั้นชื่อว่า กานต์ กานต์เป็น เด็กสติเสียมง่าย ที่ป่วยเป็นโรคภูมิแพ้ตัวเอง อยู่แต่ในบ้าน ไม่เคยออกไปไหน และอยู่กับแม่สองคน พ่อของกานต์เพ็งเสียชีวิตไปเมื่อสามปีก่อน เลยทำให้กานต์คิดถึงพ่ออยู่ตลอดเวลา ปณณมาเล่นกับกานต์ทุกวันหลังจากเลิกเรียนรวมถึงวันหยุด ทั้งสองได้ทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน กานต์มีกล้องวิดีโออยู่ตัวหนึ่ง กานต์เอาจริงมาถ่ายเล่นกับปณณอยู่บ่อยๆ วันหนึ่งหลังกลับจากโรงเรียนเขาถูกแก๊งเด็กที่โตกว่าในโรงเรียนที่บังเอิญเจอกันระหว่างทางกลับบ้านทำหูฟังที่เขาพกใช้ฟังเพลงอยู่ประจำหัก เขารู้สึกโกรธแต่ปณณไม่สามารถตอบโต้หรือต่อสู้อะไรได้เพราะเขากลัวว่าจะถูกทำร้ายร่างกายแรงๆ เหตุการณ์นี้ทำให้เขาหัวเสียอยู่ไม่น้อย เมื่อมาถึงบ้านเขาก็บอกแม่ของตัวเองว่าหูฟังหัก แต่แม่เขาไม่สนใจและกลับคิดว่าเขาว่าไม่รักษาของ ปณณรู้สึกน้อยใจแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ วันหนึ่งทั้งสองแอบออกไป

เล่นกันนอกบ้านและได้ยื่นข่าวงานเทศกาลบอลลูนจากวิทยุร้านขายของชำ ทั้งคู่จึงวางแผนการเดินทางไปที่เทศกาลบอลลูนและนำเงินเก็บในกระปุกของตัวเองมาใช้เพื่อเป็นค่ารถ และก่อนออกไปกานต์ก็ได้ทิ้งจดหมายให้แม่ว่าจะไปเที่ยวเล่นไม่ไกลนักและกลับมาอย่างปลอดภัยในตอนเย็น

กานต์ก็รู้สึกตื่นเต้นกับสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อนมากๆ การได้นั่งรถประจำทาง รวมถึงได้กินของที่ไม่เคยได้กินด้วย ทั้งคู่เที่ยวเล่นสนุกกันอย่างลืมตัว เมื่อมาถึงท่ารถแล้วก็พบว่ารถเที่ยวสุดท้ายที่จะพาที่สถานีที่จัดงานได้ออกไปแล้ว ปุณณ์จึงถามคนที่ท่ารถว่าที่จัดงานอยู่อีกไกลมั๊ย ก็บอกว่าไม่ไกลมากเดินไปได้ แต่กานต์ขอพักก่อนเนื่องจากเหนื่อยจากการเดินเท้าและก็เล่นสนุกระหว่างที่มา ปุณณ์จึงตัดสินใจจะนอนที่ท่ารถเพื่อให้กานต์พักให้เต็มที่ พรุ่งนี้เช้าค่อยไปต่อ กานต์กำลังจะหยิบยาออกมาจากกระเป๋าของตัวเองออกมา ก็มีผู้ชายคนหนึ่งท่าทางไม่น่าไว้วางใจเข้ามาขอเงินกลับบ้าน แต่ทั้งสองปฏิเสธ ชายคนนั้นไม่เชื่อจึงแย่งกระเป๋าในมือไปคืน กานต์พยายามยื้อแย่งแต่ก็โดนผลักจนกระเด็น พอชายคนนั้นเห็นว่ามีเงินที่อยู่ในกระเป๋าใส่ยาก็ทิ้งกระเป๋าสะพายไว้และเดินไปทันที กานต์พยายามจะวิ่งตามเพราะในกระเป๋ามียา ปุณณ์จึงวิ่งตามชายคนนั้นไปแทนและพยายามจะแย่งกระเป๋าในมือชายคนนั้นมา ปุณณ์โดนผลักจนล้มลงไปแต่ก็พยายามจะร้องขอให้คืนกระเป๋านั้นมาเพราะมันเป็นยาของเพื่อน จะเอาเงินไปก็ได้ ชายคนนั้นรำคาญเขาจึงหยิบเงินออกไปทั้งหมดและทิ้งของยาไว้ ปุณณ์จึงรีบเก็บเอาไปและกลับไปหา กานต์

กานต์ตื่นขึ้นมากลางดึกในสภาพที่เหงื่อท่วมตัวเพราะอาการป่วยและเห็นปุณณ์ยังไม่นอน กานต์บอกว่าเขาฝันถึงพ่อ ปุณณ์จึงบอกว่าเขารู้สึกอิจฉาที่กานต์มีพ่อและแม่ที่ดี เพราะแม่ของปุณณ์นั้นทำแต่งงานไม่สนใจเขาเลยพ่อก็ไม่รู้ว่าหน้าตาเป็นยังไง กานต์จึงบอกว่าตอนนี้ก็มีเขาเป็นเพื่อนแล้วไง ปุณณ์ยิ้มแล้วบอกให้กานต์นอนพัก ในเช้าวันถัดมากานต์ก็อาการทรุดหนักลงปุณณ์ปลุกกานต์แต่กานต์ไม่ตื่น ปุณณ์จึงวิ่งขอความช่วยเหลือจากคนในระแวกนั้นเพื่อพากานต์ไปหาหมอ แม่ของกานต์และปุณณ์รีบมาที่โรงพยาบาลในช่วงค่ำ เมื่อแม่ปุณณ์มาถึงก็เข้ามาหุบตีลูกของตัวเองแล้วพากลับบ้านทันที นั่นคือครั้งสุดท้ายที่เจอกัน ปุณณ์ถูกแม่ส่งไปอยู่กรุงเทพกับป้าในอีกอาทิตย์ถัดมา เขาไม่ได้ข่าวของเพื่อนอีกเลย

ปุณณ์วัย 27 ปี เจอคลิปที่กานต์อยู่ที่โรงพยาบาลแม่ของกานต์เป็นคนถ่ายให้ โดยบอกว่าเขามีความสุขมากตอนได้ออกไปข้างนอก ขอบคุณปุณณ์มาก ว่างมาเล่นด้วยกันอีก ปุณณ์มาถึงเทศกาลบอลลูนที่จัดขึ้นในช่วงต้นปีต่อมา และเขาได้ใช้กล้องวิดีโอของกานต์ถ่ายบรรยากาศของงานเก็บไว้เป็นความทรงจำในอีกช่วงชีวิตหนึ่ง

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์เรื่อง “ในความทรงจำ” เป็นบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าจินตนาการขึ้นมาทั้งหมด โดยอาศัยความชอบส่วนตัวหลายๆอย่างของตัวข้าพเจ้าเอง อาทิ การใช้ตัวละครที่เป็นเด็ก ซึ่งเป็นภาพยนตร์ประเภทที่ข้าพเจ้าชอบ รวมถึงการใช้ช่วงเวลาเก่าในภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “ในความทรงจำ” ต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่เป็นโรคภูมิแพ้ตนเอง การใช้ชีวิต การเล่นเกมของเด็กผู้ชายและความชอบ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเหตุการณ์

สำคัญต่างๆในเรื่องในระยะเวลาอันสั้น เลือกมาเฉพาะมูลเหตุในการเกิดการกระทำต่างๆของตัวละครผ่านการเล่าเรื่องแบบสลับปัจจุบันและอดีตของตัวละครผ่านการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆในภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

Intro (flashback)

ภายใน/กลางวัน/รถ

บรรยากาศท้องถนนในตัวเมืองของจังหวัด ปุณณวัยเด็ก อายุ 10 ขวบ นั่งฟังเพลงจากเครื่องเล่นเทป อยู่บนรถที่กำลังมุ่งหน้าไปบ้านหลังใหม่ โดยมีแม่ของเขาเป็นคนขับ มีข้าวของต่างๆรวมถึงกระเป๋าใบโตที่วางอยู่เบาะหลัง ปุณณมองวิวข้างทางด้วยสายตาว่างเปล่า ไม่ได้ตื่นเต้นกับที่ทางใหม่ๆที่ได้เห็นเลย

scene 1

ภายใน/กลางวัน/รถ

เสียงกดกริ่งหน้าบ้านดังขึ้นพร้อมกับเสียงตะโกนเรียกผู้เป็นแม่ที่อยู่ในบ้าน

ปุณณ

แม่!

สีกพักหนึ่งมีผู้หญิงวัยกลางคนเดินออกมาจากในบ้าน เธอกำลังคุยโทรศัพท์ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เธอเปิดประตูให้ ปุณณไหว้แม่ของตัวเอง แม่ของเขาพยักหน้ารับ และกล่าวกับคนในสายก่อนจะหันมาพูดกับลูก

แม่

สีกครุ่นคะ กินอะไรมาหรือยัง

ปุณณส่ายหน้าให้แม่เป็นคำตอบ

scene2

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ปุณณนั่งรออยู่ที่โต๊ะกินข้าว แม่ปุณณวางสายโทรศัพท์แล้วยกกับข้าวที่เพิ่งอุ่นเสร็จด้วยไมโครเวฟมาวางให้บนโต๊ะ แม่นั่งลงข้างๆปุณณ

แม่

ที่ทำงานนี้เป็นไงมั่งละ

ปุณณ์

ก็ดีครับ ไม่แยะ

แม่

ที่เก่าก็เห็นพูดแบบนี้

ปุณณ์

ก็เปลี่ยนที่ทำงานบ่อยเหมือนแม่แหละ

แม่ปุณณ์มองหน้าลูกตัวเองที่กำลังกินข้าวด้วยความรู้สึกหลากหลาย คิดถึงปณเปไปก็บู้สึกผิด ปุณณ์นั่งกินข้าวเงียบๆด้วยความรู้สึกอึดอัดเพราะแม่เงียบไปจึงเอ่ยทำลายบรรยากาศ

ปุณณ์

แล้วทำไมอยู่ดีๆขายบ้านอะ อยู่นานสุดเลยนี่หลังนี้

แม่

แกก็รู้ว่าที่ทางต่างจังหวัดเดี๋ยวนี้มันไม่สู้ในกรุงเทพแล้ว ราคาดีกว่าเป็นไหนๆ
แล้วก็ว่าจะไปอยู่กับป้าแกด้วย

ปุณณ์พยักหน้าหงึกหงัก

แม่

เออเนี่ย แล้วเก็บของตัวเองเสร็จก็โทรหารถขนของให้ด้วยนะ ฉันทัดคุยกับลูกค้าตอน
เย็น

ปุณณ์พยักหน้ารับแม่ตัวเองอีกครั้งแล้วเคี้ยวข้าวไปเรื่อยๆอย่างไม่รีบร้อน

scene3

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอนปุณณ์

ปุณณ์เดินเข้ามาในห้องนอนตัวเอง รู้สึกถึงบรรยากาศเก่าๆสมัยเด็ก โปสเตอร์หรือเทปเพลงในห้อง รูปถ่ายสมัยเด็กที่แขวนอยู่ เขาเห็นหุ่นยนต์ที่มีเชือกมัดไว้กับวงพลาสติกที่เหมือนร่มชูชีพไพล่ออกมาจากกล่องที่อยู่บนหลังตู้ จึงหาเก้าอี้ป็นขึ้นไปแล้วยกกล่องลงมาแต่มันปิดโดนเครื่องเล่นเทปที่วางอยู่ตกลงมาที่พื้น เขาจึงเก็บขึ้นมาพร้อมกับทั้งตัวนั่งลงที่พื้น เขารื้อของไปเรื่อยๆจนเจอกระดาษยับๆแผ่นหนึ่ง

คลี้ออกมาเป็นรูปวาดที่เป็นฝีมือเด็กประถม แล้วก็ของเล่นโมเดลมากมายที่เคยเล่น จนเขามาเจอ กล้องวิดีโอเก่าๆตัวหนึ่ง ปุณณ์กำลังนึกว่ากล้องตัวนี้เป็นของใคร

ปุณณ์

แม่!

แม่ของปุณณ์เดินมายืนตรงกรอบประตูห้อง

แม่

อะไร

ปุณณ์

กล้องตัวนี้ของใครอะ

แม่

บ้านนั้นเขาฝากไว้นานแล้ว ฉันลืมให้แกเองอะ ช่วงนั้นฉันวุ่นๆอยู่

ปุณณ์ไม่ตอบอะไรกลับไป เขาลองกดเปิดกล้องดูแล้วก็พบว่ามันยังใช้งานได้อยู่ เขาจึงกดเล่นวิดีโอที่ ค้างอยู่ในเทป ที่จอปรากฏขึ้นเป็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งกำลังกดอัดวิดีโอแล้วพูดกับกล้อง

กานต์

ภารกิจครั้งที่สิบสาม

พูดจบก็ยิ้มให้กล้องหนึ่งที่

scene4 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

พู่เทจในกล้องวิดีโอสั่นและมองไม่รู้เรื่องเพราะสะพานไขว้ข้างตัว สักพักก็เห็นเป็นรั้วบ้านและมีเสียง ของกานต์ที่พูดกับกล้อง

กานต์

ภารกิจเรียบร้อยดี จบการรายงาน

scene4.1 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/สนามเด็กเล่น

กานต์กำลังนั่งที่สนามเด็กเล่นของหมู่บ้านแล้วก็เห็นเด็กกลุ่มหนึ่งยืนอยู่ไม่ไกล หูฟังของปุ่นถูก กระชากออกด้วยฝีมือของเด็กเกอร์ที่โรงเรียนจากข้างหลังพร้อมกับเดินเข้ามาดักหน้าปุ่นไว้ เด็กคน หนึ่งในนั้นแย่งเครื่องเล่นออกจากมือของปุ่น พร้อมกับผลักปุ่นจนล้ม ปุ่นเงยหน้ามองเด็กกลุ่ม นั้นด้วยความรู้สึกโกรธแต่ก็มีความหวาดหวั่นอยู่ในใจด้วยเพราะเด็กพวกนั้นตัวโตกว่าเขามาก ทำให้ ปุ่นไม่กล้าที่จะแย่งหรือตอบโต้อะไร พุดจก็ปาเครื่องเล่นเทปไปในโพงหญ้าแถวนั้นพร้อมกับ พร้อมกับผลักปุ่นจนล้มลงแล้วเดินจากไป

ปุ่นกำลังจะลุกขึ้นยืนเพื่อไปเก็บเครื่องเล่นเทป แต่ก็มีคนยื่นเครื่องเล่นเทปมาให้เสียก่อน ปุ่นเงย หน้าขึ้นก็พบกับเด็กผู้ชายใส่หมวกแก๊ปและเสื้อคลุมแขนยาว ยืนฉีกยิ้มมาให้ ปุ่นถึงเครื่องเล่นมา จากมือของเด็กคนนั้น ลุกขึ้นยืนแล้วเดินออกมาโดยไม่พูดอะไรตอบสักคำ

ปุ่นเดินมองเครื่องเล่นในมือเห็นว่าหูฟังหัก เขามองมันอย่างเซ็งๆ ก่อนเก็บใส่กระเป๋าทางเกง

scene5 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

ปุ่นกลับบ้านอย่างเซ็งๆ เขาเปิดประตูเข้ามาในบ้านและทิ้งกระเป๋าลงบนโซฟาแล้วเดินไปเปิดทีวี

ปุ่นกำลังเล่นเกมส้อยู่และแม่ของปุ่นเปิดประตูเข้ามา เธอเพิ่งกลับจากที่ทำงานและงานวันนี้ของ เธอไม่ค่อยดีนัก เพราะเธอขายที่ไม่ได้ เลยอารมณ์ไม่ดีเท่าไร และขับรถกลับมาเหนื่อยๆ

ปุ่น

แม่

แม่

อะไร

ปุ่น

หูฟังมันหักอะ

แม่

ทำยังไงให้มันหักได้ละ ทำไมไม่รู้จักรักษาของหะ ซื้อมาให้ตั้งแพง

ปุณณ์

ปุณณ์ไม่ได้ทำพัง แต่...

แม่

ฉันหาเงินมาเหนื่อยๆเพื่อให้แกมาผลาญเล่นนั่นหรือ
วันหลังนะจะไม่ซื้ออะไรให้อีกแล้ว เปื่อจริงๆเลย

เสียงโทรศัพท์มือถือของแม่ดังขึ้นมาในขณะที่เธอบ่นลูกตัวเอง พอเห็นว่าเป็นเบอร์ของลูกค้าโทรเข้ามา เธอก็เปลี่ยนสีหน้าทันที เธอรับโทรศัพท์และเดินถือกระเป๋าเข้าห้องนอนของตัวเองไป

scene 5.1

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอนปุณณ์

ปุณณ์เดินเข้าห้องนอนของตัวเองแล้วทิ้งตัวลงบนเตียง เขาเอาหูฟังมาคาดหัวโดยที่มีเพียงข้างเดียว และเปิดเพลงฟังด้วยอารมณ์เซ็งๆ

scene6 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

ปุณณ์กำลังเดินกลับบ้านเหมือนทุกวัน แต่วันนี้เขาเดินเร็วกว่าปกติเพราะกลัวว่าจะเจอพวกเด็กเกเรพวกนั้นอีก แล้วอยู่ดีๆก็มีคนมาตีกระเป๋ามาเขาไว้ ปุณณ์หันไปมองก็เจอเขากับเด็กผู้ชายคนเดิมที่เขาเจอเมื่อวันก่อน

กานต์

หวัดดี เราชื่อกานต์นะ

ปุณณ์ไม่ตอบอะไรและพยายามเดินหนีแต่กานต์ก็เดินตามแล้วก็พูดอยู่ข้างๆตลอดเวลา

กานต์

เพิ่งย้ายมาใหม่หรือ
ชอยนี้ไม่มีเด็กนอกจากเราแล้ว
เพิ่งย้ายมาใช้ไหม
ชื่อไรอะ
แล้ว...

กานต์หยุดพูดกะทันหัน และปุณณ์ก็หยุดเดินเพราะเจอเด็กเกเรสองคนเมื่อวันก่อนตักหน้าอยู่

เด็กเกร

อ้าว มีเพื่อนแล้วอ้อ

เด็กเกรหันมามองกานต์แวบนิ่งแล้วหันไปสนใจปุ่นต่อ ผลักไหล่ปุ่น ปุ่นอ้าปากอึ้งๆและเอาแต่ก้มหน้า กานต์ขมวดคิ้วมองหน้าเด็กเกรพร้อมล้วงมือเข้าไปในกระเป๋ากางเกงตัวเอง กำเศษหินก้อนเล็กๆที่เก็บมาไว้ในมือ แล้วปาใส่หน้าเด็กเกรคนนั้น

เด็กเกร

โ้ย!!

ปุ่นหันไปมองอย่างตกใจ แล้วหันกลับไปมองกานต์อย่างทิ้งๆ

กานต์

หนีเร็ว!

ปุ่นรีบวิ่งออกมาตามที่กานต์บอก ทั้งสองวิ่งออกมาด้วยกัน และหยุดลงเมื่อหันไปไม่เห็นเด็กเกรคนนั้นแล้ว ปุ่นยิ้มออกมาพร้อมกับหอบหายใจ กานต์ที่หอบหนักมากและหน้าซีดเหงื่อไหลเต็มไปหมดหันไปเห็นปุ่นยิ้มก็เลยหัวเราะออกมาและหอบหายใจพลางทูปอกตัวเองเบาๆ

scene7 (flashback) (montage)

ภายใน/กลางวัน

ปุ่นกับกานต์เล่นวิดีโอเกมส์ด้วยกันในบ้านอย่างสนุกสนาน ปุ่นและกานต์แต่งตัวเป็นยอดมนุษย์ และผลัดถ่ายวิดีโอและทำท่าแปลงร่าง และหัวเราะด้วยกัน กานต์มีท่าที่เหนียวอยู่บ้างแต่ก็ยังยิ้มและหัวเราะกับเพื่อน

scene8 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอนบ้านกานต์

ปุ่นกำลังถือกล่องวิดีโอไว้ในมือ และกานต์ก็กำลังนอนวาดรูปอยู่

ปุ่น

นี่คือกอดอ๊ตย้ง

กานต์

กตปุ่นสีแดง

ปุ่นยกกล่องขึ้นมาถ่าย กานต์ที่กำลังวาดรูปบอลูน พร้อมกับตัวการ์ตูนที่พวกเขาเคยดูด้วยกันเต็ม กระดาษดูสะปะสะปะ ปุ่นจึงเอ่ยถามขึ้น

ปุ่น

ทำไมต้องเป็นบอลูนอะ

กานต์

ก็บอลูนเวลามันลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า มันใกล้ท้องฟ้ามากเลย
ถ้าเราได้ขึ้นไปบนนั้น เราต้องได้เจอพ่อที่อยู่บยสวรรค์แน่ๆ

ปุ่นพยักหน้าตามที่เพื่อนพูด

กานต์

แต่แม่เราคงไม่ให้ไปหรอก ขนาดหน้าบ้านอะ เรายังต้องแอบออกไปเล่นเลย

กานต์ทำหน้าหงอยลง ปุ่นจึงคิดจะพูดปลอบใจเพื่อน แต่แม่กานต์ก็เดินเข้ามาในห้องนั่งเล่นพร้อมกับขนมเต็มไปหมดเสียก่อน

ปุ่น

ขอบคุณครับ

แม่กานต์เอามืออังหน้าผากลูกของเธอ

แม่กานต์

เป็นไงมั่งลูกวันนี้

กานต์

ปกติดีครับ

แม่กานต์

กินยาหรือยัง

กานต์

กินแล้วว

แม่กานต์

ดีมากครับ แล้วก็ห้ามพากันออกไปเล่นข้างนอกนะรู้ไหม เล่นกันในบ้านนี่แหละ

แม่กานต์พูดพร้อมกับหันมามองหน้าปุ่น ปุ่นพยักหน้าให้แม่กานต์ พร้อมกับมองสองแม่ลูกแสดงความรักกันด้วยความรู้สึกหลากหลาย

scene 9 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านกานต์

ปุ่นที่เพิ่งกลับจากโรงเรียน มาตะโกนเรียกกานต์ที่หน้าบ้าน กานต์วิ่งออกมาจากบ้านและเปิดประตูออกมา ปุ่นยิ้มและทั้งสองวิ่งออกไปด้วยกัน

scene 9.1 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ร้านขายของชำ

ปุ่นละกานต์นั่งอยู่ที่หน้าร้านขายของชำพร้อมกันกินไอติมไปด้วย ระหว่างที่กำลังกินอยู่นั้น วิฑูในร้านที่เปิดเพลงอยู่ก็มีเสียงดีเจพูดถึงเทศกาลบอลลูนครั้งแรกในไทย

เสียงจากวิฑู

เป็นยังไงกันบ้างคะกับเพลงเพราะๆที่จบไป สำหรับเย็นๆแบบนี้มาพบกับดีเจแนคนเดิมกันอีกแล้วนะคะ คุณผู้ฟังคะ วันนี้เรามีข่าวดีสำหรับพี่น้องชาวเชียงใหม่รายทุกคน นั่นก็คืองานโชว์บอลลูนครั้งแรกในจังหวัดเชียงใหม่ ภายในงานก็จะมีบอลลูนหลากหลายสีสนุกกว่ายี่สิบลูก โดยจะมีรถรับส่งฟรีเพื่อขึ้นไปชมบอลลูนบนยอดเขา สำหรับใครที่สนใจก็สามารถเข้าไปเที่ยวชมได้ งานจะจัดขึ้นในช่วงเช้าถึงบ่ายเท่านั้นนะคะ ถือว่าเป็นงานที่พลาดไม่ได้เลยทีเดียว
นะคะ

กานต์และปุ่นหันมามองหน้ากันทันทีที่ได้ยิน กานต์ยิ้มดีใจออกมา และพากันวิ่งออกจากร้าน

scene 10 (flashback) montage

ปุ่นและกานต์ทุบกระปุกออมสินในห้องนอนของตัวเอง กานต์ทิ้งจดหมายไว้ให้แม่ ทั้งคู่นั่งอยู่บนรถ ปุ่นและกานต์ตื่นตื่นกับวิวข้างทาง ปุ่นและกานต์วิ่งเล่นกันโดยที่กานต์ถ่ายวิดีโอไปด้วย กานต์วิ่งจนเหนื่อยและยื่นหอบจนตัวโยน เหงื่อออกเต็มหน้า แต่ก็ยังพยายามยิ้มออกมา ทั้งคู่พักเหนื่อยนั่งกินลูกชิ้นปิ้งที่ข้างถนน รถวิ่งผ่านไปผ่านมา กานต์หน้าแดงมากเพราะอากาศร้อนและแดดแรงๆ และเดินต่อกันอีกนิดหน่อยก็มาถึงท่ารถ

scene 11 (flashback)

ภายนอก/ตอนเย็น/หน้าท่ารถ

ปุณณ์กับกานต์มาถึงที่ท่ารถที่จะมีรถพาไปสถานที่จัดงาน มีรถคันหนึ่งเพิ่งแล่นออกไป ปุณณ์วิ่งไปถาม
คนขายตั๋วที่อยู่แถวนั้น โดยมีกานต์นั่งรออยู่ กานต์มองไปที่เพื่อนที่กำลังถามทาง

ปุณณ์

เอ่อ ขอโทษนะครับ เอ่อ พวกตัวบอลลูนเหลืองไหมครับ

คนขายตั๋ว

รถหมดแล้วน้อง ไ่ว้มาใหม่พรงนี้แล้วกัน

ปุณณ์และกานต์นั่งอยู่ในศาลา กานต์ตื่นจากการนอนหลับ

ปุณณ์

หิวป่าว

กานต์

ไม่ค่อยอ๊ะ

กานต์กำลังจะหยิบยาออกจากกระเป๋าสะพายของตัวเองขึ้นมา ก็มีลุงแปลกหน้าคนหนึ่งเดินเข้ามาหา
ทั้งคู่

ลุงแปลกหน้า

หนู พอมิเงินให้น้ำสักร้อยนึงไหม

กานต์

ไม่มีครับ

ลุงแปลกหน้าหันไปมองที่ปุณณ์ ปุณณ์รีบส่ายหน้า สีหน้าของปุณณ์ไม่ไว้ใจลุงคนนี้ ลุงแปลกหน้ามอง
กระเป๋าของกานต์แล้วกระซอกมาคั้น กานต์รีบเข้าไปยื้อแย่งแต่ก็โดนผลักออกมา ปุณณ์รีบเข้าไปพยุง
กานต์ขึ้น

ปุณณ์

พวกผมไม่มีเงินจริงๆ

ลุงแปลกหน้าหยิบกระเป๋าใบเล็กที่ดูเหมือนจะเป็นกระเป๋าเงินออกมาพร้อมกับทั้งกระเป๋าสะพายไว้ แล้วรีบเดินหนีไป กานต์ลุกขึ้นจะวิ่งตามแต่ปุ่นถึงเอาไว้

ปุ่น

ให้เขาไปเถอะ

กานต์

แต่ย่าเราอยู่ในนั้น

ปุ่นตกใจรีบวิ่งตามลุงแปลกหน้าคนนั้นไป

scene 11.1

ภายนอก/ตอนเย็น/ถนน

ปุ่นวิ่งตามลุงแปลกหน้าออกมาในซอยเปลี่ยว ปุ่นมองซ้ายมองขวาเห็นลุงแปลกหน้าเกินเลี้ยว เข้าไปในซอยซอยหนึ่ง ปุ่นจึงวิ่งตามไป เขาค่อยๆเข้าไปตึงชายเสื้อไว้อย่างฉลาดกลัว

ปุ่น

ลุงครับ ผมขอคืนได้ไหมครับ

ลุงแปลกหน้า

เฮ้ย อะไรวะ ไม่ให้!

ปุ่นโดนสะบัดออก แต่ก็ลุกขึ้นมาแล้วจับแขนคนนั้นไว้

ปุ่น

ผมขอคืนเถอะนะครับ

ลุงแปลกหน้า

อะไรนักหนาจะ นำรำคาญ!

ลุงแปลกหน้าตบปุ่นจนล้มลงไป และทำท่าจะเข้าไปเตะซ้ำ ปุ่นร้องตะโกนขึ้นพร้อมกับพยายาม ลุกขึ้นแล้ววิ่งหนีออกมา

ปุ่น

ขอโทษครับ ผมไม่เอาแล้ว ขอโทษ

ปุ่นวิ่งหนีออกมาจากตรงนั้นด้วยความกลัวและตกใจ ปุ่นค่อยๆชะลอฝีเท้าลงแล้วหยุดพร้อมกับ หอบหายใจ เขาหันกลับไปมองทางเดินอีกครั้ง ด้วยความรู้สึกกลัวและผิดที่เอายากลับไปให้เพื่อนไม่ได้

scene 12 (flashback)

ภายนอก/กลางคืน/ท่ารถ

ปุ่นรู้สึกผิดอยู่ในใจจนทำให้นอนไม่หลับและพลิกไปพลิกมา พร้อมกับหันไปมองเพื่อนที่นอนหลับ หันหลังอยู่ด้วยสภาพไม่สู้ดีนัก กานต์ที่นอนหลับอยู่เหงื่อออกเยอะมาก เขาไอออกมาแล้วก็รู้สึกตัวขึ้น เห็นปุ่นยังไม่หลับ เลยลุกขึ้นมา

กานต์

ไม่นอนหรือ

ปุ่นส่ายหน้าให้กับกานต์ กานต์ใช้มือขีดเหงื่อบนใบหน้าซีดเซียว กานต์พลิกตัวนอนคว่ำ ปุ่นจึงทำตาม กานต์นั่งไปสีกพักแล้วก็เอ่ยออกมา

กานต์

เราฝันถึงพ่อด้วยเมื่อ

ปุ่นไม่ตอบอะไรเพียงแค่มองหน้าเพื่อนที่ทำท่าเหมือนจะพูดอะไรต่อ

กานต์

พ่อใส่ชุดเดียวกับตอนที่บอกว่าจะพาไปขึ้นบอลลูนด้วย

ปุ่นนั่งไปเหมือนกำลังคิดอะไรบางอย่างแววดาคูซิมๆ

ปุ่น

เราอยากมีพ่อเหมือนกานต์บ้าง

กานต์หันมามองหน้าเพื่อน ปุ่นมองมือตัวเองสีกพัก

กานต์

มีเราเป็นเพื่อนนี้ไง เราปกป้องปุณณ์ได้นะ

กานต์หัวเราะออกมาให้ปุณณ์อย่างอติโรย ปุณณ์ยิ้มออกมาเล็กน้อย น้ำตาคลออยู่ที่ตา

ปุณณ์

ถ้าเราไปอยู่บนบอลรูนพอจะเห็นเราไหม

กานต์

เห็นสิ พ่อเราเคยบอกว่า ถ้าเราได้ขึ้นไปบนนั้น เราจะเห็นทุกอย่างบนโลก
จ้ะ พ่อปุณณ์อะ ก็ต้องเห็นปุณณ์เหมือนกัน

ปุณณ์ยิ้มให้กานต์เพราะรู้สึกดีขึ้นมา และทั้งคู่ก็ล้มตัวลงนอนเพื่อที่จะตื่นไปดูบอลรูนพรุ่งนี้เช้า

scene 13 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ท่ารถ

เช้าวันต่อมา ปุณณ์ตื่นขึ้นมาเพราะเสียงรถที่เข้ามาจอดที่ท่ารถ ปุณณ์งัวเงียปลุกกานต์ที่นอนหันหลังให้

ปุณณ์

กานต์ ตื่นเร็ว รถมามาแล้ว

ปุณณ์เขย่าตัวกานต์แต่กานต์ไม่มีทีท่าว่าจะตื่น ปุณณ์จึงเรียกอีกครั้งพร้อมกับพลิกตัวเพื่อนมา กานต์
เหงื่อออกเยอะมาก ใบหน้าแดงก้ำลามไปถึงดวงตาและอุณหภูมिर่างกายสูง ปุณณ์เขย่าเรียกเท่าไร
กานต์ก็ไม่ตื่น

ปุณณ์

กานต์ ตื่นดิ กานต์ กานต์!!

ปุณณ์รีบวิ่งจากศาลาออกมาตรงที่มีรถสองแถวจอดอยู่

ปุณณ์

ช่วยด้วยครับ เพื่อนผมเป็นอะไรไม่รู้ ช่วยด้วยครับ

scene 14 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/โรงพยาบาล

แม่ของกานต์มาถึงที่โรงพยาบาล เธอมีสีหน้าตกใจและน้ำตาคลออยู่ตลอดเวลา เมื่อเธอเห็นปुณณ์ยืนอยู่จึงเข้าไปหาและกอดปुณณ์ไว้

ปुณณ์

ขอโทษครับ ผมปลุกแล้วเขาไม่ยอมตื่น ผมไม่รู้...

แม่กานต์

ไม่เป็นไรนะลูก กานต์เขาจะไม่เป็นไร เดี่ยวกานต์ก็ต้องดีขึ้น

แม่กานต์ปลอบปुณณ์ด้วยรอยยิ้มฝืนๆ และสั๊กพักเธอก็ร้องไห้ออกมาเพราะรู้อยู่แล้วในใจว่าใกล้ถึงเวลาของลูกเธอแล้ว

แม่ปुณณ์ก็ตามมาถึงที่โรงพยาบาล เมื่อแม่ปुณณ์เห็นก็เข้ามาตักลูกตัวเองแล้วทุบตีตรงนั้น

แม่ปุณณ์

ทำไมทำตัวแบบนี้หะ ไปไหนไม่บอกแล้วยังก่อเรื่องอีกหรือ

แม่ปุณณ์ลากลูกตัวเอง ออกมาก่อนที่จะหันไปมองแม่ของกานต์ที่นั่งอยู่หน้าห้องฉุกเฉินพร้อมกับความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้นอยู่ในใจไปพร้อมๆ กันกับปุณณ์ ปุณณ์หันมามองที่ประตูห้องฉุกเฉินนั้นอีกครั้งด้วยแววตาเศร้าๆ

scene 15 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

แม่ปุณณ์คุยโทรศัพท์อยู่ที่กรอบประตูยื่นมองปุณณ์ที่นั่งอยู่หน้าบ้านมองไปยังบ้านหลังข้างๆ อยู่ตลอด

แม่ปุณณ์

ส่งมันไปอยู่นุ่นได้ไหม ฉันไม่มีเวลาดูมันเลย

มันไปก่อเรื่องมา

อืม

เดี๋ยวส่งเงินไปทุกเดือน

อาทิตย์หน้า เดี่ยวไปพามันไปลาออกจากโรงเรียนก่อน

ปุณณ์นั่งฟังเพลงจากเครื่องเล่นเทปแล้วเอาแต่มองไปยังนอกบ้าน รวมถึงเดินออกไปชะเง้อมองอยู่หน้าประตูบ้าน

scene 16 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

แม่ปุณณ์เดินออกมาเปิดประตูบ้าน ปุณณ์เดินหิ้วกระเป๋าเสื้อผ้าตามออกมา ยกมือไหว้ผู้เป็นป้าแล้วยังคงมองหาเพื่อนอยู่ตลอด เขารอดด้วยความหวังว่าจะเห็นเพื่อนกลับมาหา จนป้าเรียกให้ไปขึ้นรถ ปุณณ์เดินขึ้นรถไป ปุณณ์มองกระจกข้างเห็นแม่เดินกลับเข้าไปในบ้าน ก่อนที่จะเห็นรถคันหนึ่งขับสวนไป และจอดลงที่หน้าบ้านกานต์ ปุณณ์หันไปมองตามก่อนที่จะเห็นแม่ของกานต์เดินลงมาคนเดียว แต่ไม่มีกานต์ลงมาด้วย ปุณณ์มองภาพนั้นจนลับสายตาไป

scene 17 (flashback)

ภายใน/กลางคืน/โรงพยาบาล

เครื่องมือการแพทย์ต่างๆรายล้อมอยู่ที่หัวเตียง กานต์มีสภาพอิดโรยกว่าเดิมมาก มีสายออกซิเจนต่ออยู่ที่จมูก ใบหน้าและรอบดวงตาแดงกำ กานต์ฝันยิ้มให้กล้องที่เป็นเหมือนตัวแทนของเพื่อน

กานต์

ปุณณ์ เป็นไงบ้าง... ปุณณ์ไม่อยู่ด้วยแล้วเราเหงามากเลย...

กานต์ไอออกมา เขาหายใจเข้าออกช้าๆและเริ่มพูดต่อ

กานต์

ขอบคุณนะ...

ได้เล่นกับปุณณ์... เราสนุกมากเลย...

กานต์

ไว้... เรามาเล่นด้วยกันอีกนะ...

scene 18

ภายนอก/กลางวัน/เทศกาลบอลลูน

ปุณณ์เดินทางมาถึงเทศกาลบอลลูน เขาใช้กล้องวิดีโอของกานต์ถ่ายบรรยากาศรอบๆงานไว้ด้วยรอยยิ้ม ปุณณ์ออกมานั่งดูพระอาทิตย์ตกอยู่รอบนอกงาน เห็นบอลลูนลอยขึ้นสู่ท้องฟ้าเต็มไปหมด เขามองเห็นเด็กชายคนหนึ่งวิ่งมาทางเขาและตะโกนพร้อมกับโบกมือให้

กานต์

ปุณณ์ ไปดูบอลลุนกัน

ปุณณ์มองภาพนั้นแล้วยิ้มออกมาก่อนจะตัดสินใจลุกขึ้นไปหาเด็กคนนั้น และตัวเขากลับไปเป็นปุณณ์
ในวัยเด็กอีกครั้ง วิ่งไปหาเพื่อนที่กำลังยืนรออยู่แล้ววิ่งเข้าไปทางแสงอาทิตย์ด้วยกัน

บทที่ 4

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายภาพยนตร์

เมื่อข้าพเจ้าได้บทภาพยนตร์ที่สามารถทำไปดำเนินการต่อในด้านอื่นๆของการทำภาพยนตร์แล้ว ข้าพเจ้าจึงดำเนินการหาสถานที่ถ่ายทำและทำการติดต่อกับเจ้าของสถานที่เรื่องวันที่เวลาการถ่ายทำในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ และทำการคัดเลือกนักแสดงในเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา จนได้สถานที่ถ่ายทำและนักแสดงที่ต้องการมาแล้ว

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับมิตรภาพและความสัมพันธ์ของตัวละครหลักซึ่งเป็นเด็กผู้ชายสองคน ที่คนหนึ่งอ่อนแอทางด้านร่างกายซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งแพ้ตัวเอง และเด็กอีกคนที่อ่อนแอทางจิตใจคือเขามีลักษณะเป็นคนไม่สู้คนและขี้ลาด ซึ่งเด็กทั้งสองอยู่ในช่วงอายุ 9-11 ปี เรียนชั้นประถม จึงทำให้การหานักแสดงแคบลงมากขึ้น

ตัวละครปุณณ์

แคสตี้งทั้งหมด 3 คน

ภาพที่ 4.1- 4.3 คัดเลือกนักแสดงบทบาท “ปุณณ์”

ตัวละครกานต์

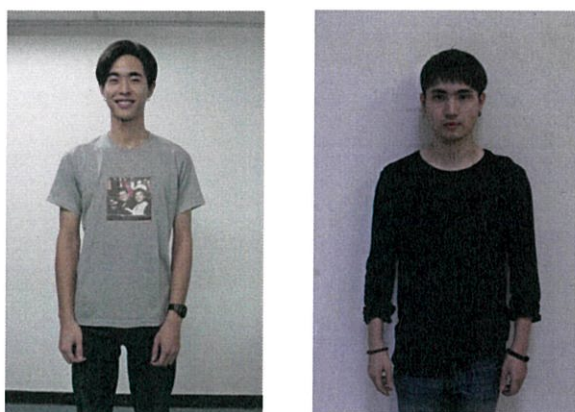
แคสตีงทั้งหมด 6 คน

ภาพที่ 4.4 - 4.9 คัดเลือกแสดงบทบาท “กานต์”

ตัวละครปุณณ์ (ตอนโต)

แคสตีงทั้งหมด 2 คน

ภาพที่ 4.4 - 4.9 คัดเลือกแสดงบทบาท “ปุณณ์” (ตอนโต)

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

เรื่อง : something in the memory

Production : ญัฐสิมา ชวเลขยางกูร

อินธิราพร มานะประเสริฐศักดิ์

	บทบาท : ปุณณ์		
	ชื่อ : วีรฤทธิ์ มานะประเสริฐศักดิ์		
	ชื่อเล่น : ทิวเตอร์		
	โทรศัพท์ : 083-6395615		
	การศึกษา : ชั้น ป6 โรงเรียนประถมนสาธิตพระนครศรีอยุธยา		
	ข้อมูลทางด้านกายภาพ		
	เพศ	สัญชาติ	อายุ
ชาย	ไทย	11	
ประสบการณ์การแสดง	<ul style="list-style-type: none"> - โฆษณาเทสโก้ โลตัส - ละครแคนเส่นหา - ละครเวทีลัดดาแลนด์ - ละครเวทีไกลกังวล 		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	- เต้น , ร้องเพลง , พิธีกร บุคลิก		

ขนาดเสื้อผ้า

สัดส่วน

เสื้อ		กางเกง		ส่วนสูง	138	น้ำหนัก	36
รองเท้า	34-35	กระโปรง		อก	27	เอว	26
หมวก				สะโพก	30	ผม	ดำ

ตารางที่ 4.1 เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) เด็กชายวีรฤทธิ์ มานะประเสริฐศักดิ์

เด็กชายวีรฤทธิ์ มานะประเสริฐศักดิ์ นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทบาท “ปุณณ์” โดยเลือกจาก ลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางจิตวิทยาเมื่อสวมเป็นตัวละครปุณณ์ได้อย่างสมบทบาท แสดง ความหวาดกลัวออกมาทางแววตาได้อย่างดีเยี่ยมตามคาแรกเตอร์ของตัวละคร

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

เรื่อง : something in the memory

Production : ญัฐสิมา ชวลยขยางกูร

อินธิราพร มานะประเสริฐศักดิ์

	บทบาท : กานต์		
	ชื่อ : ภูริวัจน์ สกกุลเรืองศรี		
	ชื่อเล่น : เฟิร์ส		
	โทรศัพท์ : 080-4146241		
	การศึกษา : ชั้น ป4		
	ข้อมูลทางด้านกายภาพ		
	เพศ	สัญชาติ	อายุ
ชาย	ไทย	10	
ประสบการณ์การแสดง	<ul style="list-style-type: none"> - ไวรอลโรงเรียนดนตรี play by ear - ละครแม่สื่อจอมป่วน 		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	- วัยน้ำ , เปี้ยโน		

ขนาดเสื้อผ้า

สัดส่วน

เสื้อ		กางเกง		ส่วนสูง	136	น้ำหนัก	30
รองเท้า		กระโปรง		อก		เอว	
หมวก				สะโพก		ผม	ดำ

ตารางที่ 4.2 เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) เด็กชายภูริวัจน์ สกกุลเรืองศรี

เด็กชายภูริวัจน์ สกกุลเรืองศรี นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทบาท “กานต์” โดยเลือกจากลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางจิตวิทยาเมื่อสวมเป็นตัวละครกานต์ได้อย่างสมบทบาท แสดงความสดใสกล้าคิดกล้าพูดออกมาได้อย่างสมวัย และยังสามารถเล่นบทบาทที่ต้องป่วยหนักได้อีกด้วย

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

เรื่อง : something in the memory

Production : ญัฐสิมา ชวเลขยางกูร

อินธิราพร มานะประเสริฐศักดิ์

	บทบาท : ปุณณ์ (ตอนโต)		
	ชื่อ : ญัฐนันท์ เลิศประดิษฐ์		
	ชื่อเล่น : โอม		
	โทรศัพท์ :		
	การศึกษา : คณะสถาปัตย์ ภาควิชาจิตรศิลป์ สจล.		
	ข้อมูลทางด้านกายภาพ		
	เพศ	สัญชาติ	อายุ
	ชาย	ไทย	22
ประสบการณ์การแสดง	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพยนตร์สั้นนักศึกษา สจล. - วิดีโอโปรโมทการท่องเที่ยว (ราชการ) ชลบุรี 		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายภาพ , วาดรูป , บาสเกตบอล , เทควันโด , กระบองสองท่อน 		

ขนาดเสื้อผ้า

สัดส่วน

เสื้อ	M , L	กางเกง		ส่วนสูง	175	น้ำหนัก	61
รองเท้า	41	กระโปรง		อก	36	เอว	30
หมวก				สะโพก		ผม	ดำ

ตารางที่ 4.3 เอกสารการคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet) นายญัฐนันท์ เลิศประดิษฐ์

นายญัฐนันท์ เลิศประดิษฐ์ นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทบาท “ปุณณ์” (ตอนโต) โดยเลือกจาก ลักษณะทางกายภาพที่คล้ายคลึงกับนักแสดงวัยเด็กที่เลือกมา เพราะคัดเลือกนักแสดงเด็กก่อน และลักษณะทางจิตวิทยาตรงตามตัวละครที่ข้าพเจ้าได้วางไว้

นักแสดงสมทบ

นักแสดงสมทบทั้งหมดในเรื่องข้าพเจ้าได้เลือกจากบุคลิกลักษณะภายนอกว่าตรงกับตัวละครหรือไม่โดยที่ไม่ได้ทำการคัดเลือกด้วยตัวเองโดยดูจากผลงานที่ผ่านมาของคนๆ นั้น

ภาพที่ 4.10 - 4.11 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นแม่ปุณณ์ (นางสาวรัชณี บุญยธโรกุล)

ภาพที่ 4.12 - 4.13 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นแม่กานต์ (นางสาวปิณิจิรา สิงหเสม)

ภาพที่ 4.14 - 4.15 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นเด็กเกเร (เด็กชายชญาณนท์ หาญสนาม , เด็กชายสุกิจ สุทธิโก , เด็กชายพุมิภัทร พันธดี)

ภาพที่ 4.16 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นชายแปลกหน้า (นายไกรสร ช่างทองคำ)

ภาพที่ 4.17 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นป้าของปुณณ์ (นางสิขมากร มานะประเสริฐ คักดี)

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมกับบทภาพยนตร์ ที่สภาพแวดล้อมเป็นต่างจังหวัด เพราะสถานที่ในเรื่องเกิดขึ้นที่ต่างจังหวัด และการตกแต่งภายในดูเป็นปี 2543 เพราะเวลาของเรื่อง เป็นการย้อนกลับไปในความทรงจำของตัวละครปุณณ์ตอนโต

1. บ้านของปุณณ์ - บ้านเดี่ยวในกรมชลประทาน ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 4.18 - 4.21 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (บ้านปุณณ์)

สถานที่นี้เป็นสถานที่ถ่ายทำหลักของเรื่อง โดยเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นที่นี่คือตอนที่ปุณณ์ตอนโตกลับมาบ้านที่ต่างจังหวัดและเจอกับความทรงจำเก่าๆ รวมถึงปุณณ์วัยเด็กที่เพิ่งย้ายมาบ้านหลังนี้เช่นกัน จึงต้องมีการจัดสถานที่ให้เป็นทั้งในอดีตและปัจจุบัน

2. ท่ารถ - ศาลานั่งพัก กรมชลประทาน ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 4.22 - 4.23 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ศาลาท่ารถ)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานที่นี้คือปุณณ์และกานต์มาถึงท่ารถที่จะต้องขึ้นไปสถานีจัดงานบอลลูนแต่รถหมด ทั้งสองจึงต้องค้างคืนที่นี่เพื่อรอรถรอบใหม่ในเช้าวันรุ่งขึ้น การเช่าสถานที่ต้องหาอะไรมาปิดป้ายปีพศ.ที่สร้างศาลาเนื่องจากเวลาไม่ตรงกับในเรื่อง

3. โรงพยาบาล - โรงพยาบาลชลประทาน ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ภาพที่ 4.24 - 4.27 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (โรงพยาบาล)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่โรงพยาบาลเป็นตอนที่กานต์อาการทรุดจนต้องเข้าโรงพยาบาลและทำให้ทั้งคู่ไม่ได้ไปเทศกาลบอลลูนอย่างที่ตั้งใจไว้ ปุณณ์นั่งอยู่ที่หน้าห้องฉุกเฉินในขณะที่แม่ของทั้งสองเดินทางมาถึงที่โรงพยาบาล ในส่วนนี้จะใช้เก้าอี้นั่งรอตรงทางเข้าแผนกกุมารเวช

ส่วนในห้องพักรักษาผู้ป่วยจะเป็นฉากท้ายของเรื่องที่กานต์อดีตลิวิตีโอดึงปุณณ์ในห้องพักรักษาผู้ป่วยของโรงพยาบาล

4. ร้านขายของชำ - ร้านขายของป้อมที่ 19 กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี

ภาพที่ 4.28 - 4.29 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (ร้านขายของชำ)

เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นที่สถานที่นี้คือผู้คนแอบพากันออกมาเล่นข้างนอกและมาแวะที่ร้านขายของชำเพื่อซื้อน้ำกิน และทั้งสองก็ได้ยื่นข่าวงานเทศกาลบอลลูนจากวิทยุที่ร้านขายของชำ

5. เทศกาลบอลลูน - งานเทศกาลบอลลูนนานาชาติ ไร่บุญรอด จังหวัดเชียงราย

ภาพที่ 4.30 - 4.31 ภาพสถานที่ถ่ายทำ (เทศกาลบอลลูน)

เทศกาลบอลลูนเป็นฉากสุดท้ายของเรื่อง ที่ผู้ชมตอนโตเดินทางไปเทศกาลบอลลูนเพื่อทำให้ความฝันในวัยเด็กของเพื่อนเป็นจริง โดยใช้กล้องวิดีโอของกานต์ถ่ายภาพบรรยากาศเก็บไว้ อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีอุปกรณ์ในฉากต่างๆที่สำคัญของเรื่อง หรือเป็นสิ่งที่ติดตัวกับตัวละครตลอดเพื่อบ่งบอกคาแรกเตอร์ของตัวละครนั้นๆ โดยมีรายละเอียดอุปกรณ์ประกอบฉากที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. กล้องวิดีโอของกานต์ Panasonic VDR - D160

ภาพที่ 4.32 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (กล้องวิดีโอของกานต์)

กล้องของกานต์เป็นกล้องของพ่อที่เสียชีวิตไปแล้วของกานต์ ถือว่าเป็นของสำคัญ เหมือนเป็นตัวแทนการบันทึกเรื่องราวต่างๆในชีวิตของเด็กที่ป่วยอย่างตัวกานต์ กล้องตัวนี้เป็นกล้อง Panasonic รุ่น VDR - D160 โดยกล้องรุ่นนี้ออกมาเมื่อปี 2550 แต่เนื่องจากการใช้งานที่เอื้อต่อการถ่ายทำและการนำคลิปออกมาช่วยในการลำดับภาพ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้องรุ่นนี้แทนที่จะใช้กล้องรุ่นที่เก่ากว่านี้แต่ไม่สามารถถ่ายได้จริง

2. เครื่องเล่นเทปพกพาของปู่ณั Panasonic Stereo Cassette Player RQ5X45

ภาพที่ 4.33 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (เครื่องเล่นเทปพกพาของปู่ณั)

เครื่องเล่นเทปของปู่ณัเป็นเหมือนของติดตัวของปู่ณัเพราะตัวเขาเองไม่ค่อยมีเพื่อนและชอบทำอะไรคนเดียวอยู่ตลอด เขาจึงสร้างโลกส่วนตัวของตัวเองด้วยการฟังเพลง ข้าพเจ้าเลือกใช้เครื่องเล่นเทปอันนี้เพราะเครื่องนี้เป็นของของข้าพเจ้าที่เคยใช้จริงๆ จึงสะดวกต่อการนำมาใช้งาน เพราะข้าพเจ้ารู้การทำงานของเครื่องนี้เป็นอย่างดี

3. โทรศัพท์มือถือของแม่ปทุมณ์ Nokia 3310

ภาพที่ 4.34 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก (โทรศัพท์ของแม่ปทุมณ์)

ด้วยคาแรกเตอร์ของแม่ปทุมณ์ที่เป็นคนพูดเก่งและทำอาชีพเป็นนายหน้าขายที่ดิน โทรศัพท์จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเธอ มีติดตออยู่ตลอดและคุยโทรศัพท์แทบจะตลอด และด้วยเรื่องของยุคสมัย ในช่วงนั้นโทรศัพท์มือถือรุ่นแรกๆ เพิ่งจะเข้ามา และฐานะทางบ้านปทุมณ์ค่อนข้างดี แม่ของปทุมณ์จึงสามารถซื้อโทรศัพท์มือถือที่มีราคาได้ และที่จำพเจ้าเลือกใช้โทรศัพท์รุ่นนี้ เนื่องด้วยโทรศัพท์รุ่นนี้เป็นรุ่นที่ออกมาเมื่อปี พ.ศ.2543 ซึ่งตรงกับช่วงเวลาในอดีตของภาพยนตร์พอดี

เครื่องแต่งกาย (Costume)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับมิตรภาพของเด็ก เสื้อผ้าส่วนใหญ่จะเป็นของเด็กผู้ชาย และด้วยเรื่องของยุคสมัยทำให้สไตล์ของเสื้อผ้าจะเป็นแบบของเด็กๆ ในปี 2543 โทนสีของเสื้อผ้าเด็กจะมีสีสันทตามคาแรกเตอร์

เสื้อผ้าของตัวละครปทุมณ์

ปทุมณ์เป็นตัวละครที่มีอุปนิสัยเก๋ๆ โลกส่วนตัวสูง ชอบการอยู่คนเดียว เสื้อผ้าที่เลือกใช้จึงมีสีค่อนข้างเข้ม

ภาพที่ 4.35 - 4.37 ภาพเสื้อผ้าของตัวละครปูนณ์

เสื้อผ้าของตัวละครกานต์

เนื่องจากกานต์เป็นเด็กที่ป่วยเป็นโรคเอสแอลอี และอาการที่เลือกใช้ในภาพยนตร์คือเวลาโดนแสงแดดผิวหนังจะขึ้นผื่นจึงต้องให้กานต์ใส่เสื้อแขนยาวหรือเสื้อคลุมและสวมหมวกอยู่ตลอดเวลา อยู่ในที่กลางแจ้ง และโทนสีเสื้อผ้าจะค่อนข้างเป็นสีสดใส

ภาพที่ 4.38 - 4.40 ภาพเสื้อผ้าของตัวละครกานต์

การแต่งหน้า (Make up)

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ป่วยเป็นโรคภูมิแพ้ตัวเองซึ่งจะมีการแสดงอาการออกมา เช่น ฝืนตามตัวและใบหน้า รวมถึงอาการหน้าซีดหมดแรงอีกด้วย

ภาพที่ 4.41 - 4.42 ภาพการแต่งหน้าอาการป่วยของกานต์จากภาพยนตร์

มุกกล้องที่ใช้ในภาพยนตร์ (Shooting script)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับมิตรภาพของเด็กผู้ชายวัยประถมสองคน มุกกล้องที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นมุกที่อยู่ในระดับสายตาของเด็ก และมีมุมแคบเยอะ เพื่อให้เห็นสีหน้าและอารมณ์ของเด็กในฉากนั้นๆ

Shooting Script ภาพยนตร์ “something in the memory”

SCENE INTRO (flashback)

ภายใน/กลางวัน/รถ

1. LS วิวหน้ารถ (ถ่ายในรถ)

CUT

2. MS แม่ขับรถ

CUT

3. MS ปุณณ์นั่งอยู่หลังรถ

CUT

4. INSERT กระเป๋า/ซอง เบาะหลัง

CUT

SCENE 1

ภายนอก/กลางวัน/หน้าบ้านปुณณ์

1. POV ปุณณ์กดกริ่ง ยิงเข้าไปในบ้าน แม่เดินออกมา

CUT

2. MS รับหน้าปุณณ์

CUT

3. 2 SHOT MLS รั้วกันตรงกลาง แม่-ปุณณ์

CUT

SCENE 2

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. MLS ปุณณ์ เห็นแม่อยู่ข้างหลังครัว

CUT

2. 2 SHOT MLS ทั้งคู่นั่งกินข้าว (MASTER)

CUT

3. MCU ผ่านไหล่ปุณณ์

CUT

4. MCU ผ่านไหล่แม่

CUT

5. MS แม่มองปุณณ์

CUT

6. MCU ปุณณ์นั่งกินข้าวเงียบๆ 'ทำไมย้ายบ้าน'

CUT

SCENE 3

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอนปุณณ์

1. LS ปุณณ์เดินเข้าห้องเห็นกล่อง หาเก้าอี้ป็นขึ้นไป

CUT

2. INSERT โปสเตอร์ เพลง รูป หุ่นยนต์ CUT
3. MCU บนตู้เห็นหน้าปัดฉนวนหีบลังกล่อง CUT
4. MSเสย นั่งอยู่ที่พื้น หีบของมาดู จนเห็นกล่อง - ถ้ามแม่ CUT
5. INSERT ผ่านไหล่ปัดฉนวนหีบของออกมาจากลัง CUT
6. INSERT กล่องวิดีโอที่อยู่ในมือปัดฉนวน CUT
7. LS ปัดฉนวนถ้ามแม่ เสียงแม่ตะโกนมาจนเปิดกล่อง CUT
8. MCU หน้าปัดฉนวนตอนดูวิดีโอ CUT

SCENE 4 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

1. MS กานต์พูด 'ภารกิจครั้งที่สิบสาม' วิ่งออกเฟรม CUT
2. MCU (HANDICAM) กานต์พูดและค่อยวิ่งไป CUT
3. MCU กานต์กระโดดลงมานิดหน่อย (เหมือนโดดจากรั้ว) แล้วSurvey กล่องไปมาและพูด แล้ววิ่งไป (กล่องPANตาม) CUT

SCENE 4.1 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/สนามเด็กเล่น

1. MS SIDE กานต์นั่งอยู่ เห็นเด็กอีกกลุ่มอยู่ไกลๆ CUT
2. MCU BACK หูฟังถูกระชากออกและเห็นเด็กเกเรเดินมาข้างหน้า แย่งเครื่องเล่นไป CUT
3. INSERT มือแย่งเครื่องเล่น CUT

4. MS เด็กเกรแย่งเครื่องเล่นจากปุ่นณ์ ผลักปุ่นณ์ล้ม CUT
5. MCU ปุ่นณ์เงยหน้ามองเด็กพวกนั้น CUT
6. LS side จากโพรงหญ้าเห็นเด็กพวกนั้นปาเครื่องเล่นมาตกแถวหน้ากล้อง เด็กเกรเดินไป CUT
7. MS กด ปุ่นณ์กำลังจะลุกขึ้น จู่ๆก็มีมือยื่นเข้าเครื่องเล่นเข้ามา ปุ่นณ์เงยหน้าขึ้นมอง แล้วลุกขึ้นยืน CUT
8. MCU เสย กานต์ยื่นเครื่องเล่นเทพให้ CUT
9. MS TWO SHOT ปุ่นณ์ลุกขึ้นมายืนคู่กัน ปุ่นณ์เดินออกมาโดยไม่พูดอะไร กานต์มองอย่างงงๆ CUT
10. MCU เครื่องเล่นเทพในมือปุ่นณ์เห็นว่าพัง CUT
11. MS ปุ่นณ์มองอย่างเซ็งๆแล้วเก็บใส่กระเป๋ากางเกง

SCENE 5 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/บ้าน

1. LS ปุ่นณ์กลับบ้าน > เปิดทีวี CUT
2. INSERT TV CUT
3. INSERT เปิดเครื่องเล่นเกมและหยิบจอย CUT
4. MS ด้านข้างขวาของปุ่นณ์ เห็นแม่เปิดประตู แพนตามมา แม่นั่งที่โซฟา (MASTER) CUT
5. MCU หน้าปุ่นณ์คุยกับแม่ CUT
6. MCU หน้าแม่ CUT
7. CU โทรศัพท์ (เสื้อ) CUT

8. MLS ปุณณ์เดินเข้าห้องนอน
CUT
9. TOP MS โยนกระเป๋า ล้มตัวลงนอน ฟังเพลง digital zoom
CUT

SCENE 6 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

1. MS ปุณณ์เดินกลับบ้านอย่างระแวง
CUT
2. MCU BACK มีมือมาจับกระเป๋าปุณณ์หันมามอง
CUT
3. MCU กานต์ หัวดี เราซื้อกานต์ ปุณณ์เดินหนีกานต์เดินตาม
CUT
4. MS TWO SHOT (MASTER) ปุณณ์ไม่ตอบอะไรและพยายามหนีกานต์ กานต์พูดข้างๆจน
ทั้งคู่หยุดเดิน
CUT
5. OS ปุณณ์กานต์ เด็กเกรตักหน้า พูด 'มีเพื่อนแล้วอ้อ'
CUT
6. MS หันมองหน้ากานต์ ผลักไหล่ปุณณ์
CUT
7. MCU ปุณณ์อ้าๆอึ้งๆเอาแต่ก้มหน้า
CUT
8. MCU กานต์ขมวดคิ้วมองหน้าเด็กเกร
CUT
9. INSERT มือกานต์ล้วงกระเป๋าใส่เศษหินแล้วหยิบออกมาขว้าง
CUT
10. MCU ปุณณ์หันมามองกานต์อย่างตกใจ > วิ่งออกไป
CUT
11. MCU กานต์ปาหินใส่ และบอกให้หนี
CUT
12. LS ทั้งคู่วิ่งไปด้วยกัน และหยุด ไม่เห็นเด็กเกรแล้ว (MASTER)
CUT
13. MCU ปุณณ์ (MASTER)
CUT

14. MS กานต์ (MASTER)

CUT

SCENE 7 (flashback) Montage

ภายใน/กลางวัน

1. MS กานต์เล่นวิดีโอเกมส์

CUT

2. MS ปุณณ์เล่นวิดีโอเกมส์

CUT

3. MLS ปุณณ์กานต์เล่นวิดีโอเกมส์

CUT

4. INSERT TV

CUT

5. INSERT มือกดจอยเกมส์

CUT

6. MLS TWO SHOT ปุณณ์กานต์ใส่หน้ากากฟันดาบกัน

CUT

7. MS รับหน้าปุณณ์

CUT

8. MCU กานต์เหนื่อย

CUT

9. INSERT เบลเบลด

CUT

10. MCU รับหน้าปุณณ์

CUT

11. CU รับหน้ากานต์

CUT

SCENE 8 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ห้องนอนกานต์

1. MLS ปุณณ์ถ่ายวิดีโอ กานต์นอนวาดรูปอยู่

CUT

2. MS ปุณณ์ถ่ายวิดีโอ	
	CUT
3. MS (HANDICAM) ปุณณ์ยกกล้องขึ้นมาถ่าย คู่กับกานต์ที่กำลังวาดรูป	
	CUT
4. MS รับหน้ากานต์จนถึงลุกขึ้นนั่ง	
	CUT
5. LS CROSS แม่กานต์เดินเข้ามา	
	CUT
6. CU รับหน้าปุณณ์	
	CUT

SCENE 9 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/บ้านกานต์,ร้านขายของชำ

1. LS หน้าบ้าน เห็นกานต์เดินออกมาจากบ้านและเดินไปพร้อมกัน และเดินไปพร้อมกัน แล้วPANตามไปจนสุดถนน	
	CUT
2. MS จากในบ้าน เห็นปุณณ์มาเรียก(MASTER)	
	CUT
3. LS ทั้งคู่นั่งกินไอติมหน้าร้านขายของชำ	
	CUT
4. MCU กานต์(เห็นปุณณ์เป็นBG)	
	CUT
5. MCU ปุณณ์กินไอติม	
	CUT
6. MS หลังเด็กทั้งคู่ผ่านวิทยุ	
	CUT
7. INSERT วิทยุ	
	CUT

SCENE 10 (flashback) montage

ภายนอก/ตอนเย็น

1. MS (TILP UP) ปุณณ์ทุบกระปุก	
	CUT

2. MCU เก็บของใส่กระเป๋า	
	CUT
3. MS กานต์เดินมาวางจดหมาย	
	CUT
4. INSERT ปุณณ์วาดแผนที่	
	CUT
5. LS ทั้งคู่ขึ้นรถสองแถว	
	CUT
6. MS TWO SHOT ทั้งคู่นั่งบนรถสองแถว	
	CUT
7. CU รับหน้ากานต์	
	CUT
8. INSERT วิวข้างทาง	
	CUT

SCENE 11 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ทำรถ

1. MS TWO SHOT HAND HELD ปุณณ์กานต์มาถึงทำรถ(เข้าทางขวา) ปุณณ์วิ่งออกเฟรมไปกานต์เดินมานั่ง	
	CUT
2. OS กานต์ เห็นปุณณ์กำลังคุยกับคนขายตั๋ว ปุณณ์วิ่งกลับมาหากานต์	
	CUT
3. INSERT ต้นไม้ พระอาทิตย์	
	CUT
4. MLS ทั้งคู่นอน/นั่ง กันอยู่ในศาลาจนกานต์กินยา	
	CUT
5. INSERT กานต์หยิบยามากิน	
	CUT
6. MCU ปุณณ์มองกานต์กินยาเห็นลุงเดินมาไกลๆ	
	CUT
7. MLS ลุงเดินมาขอตั้ง MASTER	
	CUT
8. OS ปุณณ์ ลุงเข้ามาขอตั้งกานต์ MASTER	

9. MCU กานต์ตอบไม่มีครับ	CUT
10. INSERT แทนสายตาลุงมองกระเป๋า กานต์ กระชากกระเป๋า มา MASTER	CUT
11. HAND.HELD กระชากกระเป๋า MASTER	CUT
12. INSERT TWO SHOT กานต์ลุกขึ้นจะวิ่งตามไป MASTER	CUT
13. OS ปุณณ์	CUT
14. OS กานต์	CUT

SCENE 11.1 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/ถนน

1. LS ปุณณ์วิ่งมา มองซ้ายมองขวา เห็นลุงเดินไป วิ่งออกไปตาม	CUT
2. POV ปุณณ์เห็นลุงเดินเข้าซอยไป	CUT
3. MS BACK ปุณณ์วิ่งมาขอกระเป๋าคืน MASTER	CUT
4. MS FRONT ปุณณ์วิ่งมาขอกระเป๋าคืน MASTER	CUT
5. MCU FOLLOW ปุณณ์วิ่งหนีจากตรงนั้นค่อยๆชะลอฝีเท้า FOLLOW และหันกลับไปมอง	CUT

SCENE 12 (flashback)

ภายนอก/กลางคืน/ท่ารถ

1. MCU TOP ปุณณ์รู้สึกผิดนอนพลิกไปมา หันไปมองกานต์ที่นอนหลับ	CUT
2. MS กานต์นอนหลับเหงื่อออกและลุกขึ้นมา 'ไม่นอนหรือ'	

3. MLS SIDE ช่วงแรกที่ลุกขึ้นมา	CUT
4. MS MASTER ทั้งคู่นอนคุยกัน	CUT
5. OS SIDE ปุณณ์	CUT
6. OS SIDE กานต์	CUT
7. MCU TOP ปุณณ์	CUT
8. MCU top กานต์	CUT

SCENE 13 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/ทำรถ

1. MS SIDE ฟิ่งปุณณ์ ตื่นขึ้นมา ปลุกกานต์ที่นอนหันหลังให้	CUT
2. OS ปุณณ์ พลิกตัวกานต์ กานต์เหงื่อออกเยอะ หน้าแดง	CUT
3. MCU ปุณณ์พลิกตัวกานต์ เขย่าๆ เรียกให้คนช่วย MASTER	CUT
4. MS SIDE ฟิ่งกานต์ หาคคนช่วย MASTER	CUT
5. MCU กานต์ อาการของกานต์ตั้งแต่ปุณณ์ไปปลุก จนจบซีน	CUT

SCENE 14 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/โรงพยาบาล

1. LS SIDE ปุณณ์นั่งรอ แม่กานต์ แม่ปุณณ์ (MASTER)	CUT
2. MLS ปุณณ์นั่งอยู่ แม่ตกานต์เดินเข้ามาคุย (MASTER)	CUT

3. MS SIDE แม่กานต์ ปุณณ์นั่งรอ เห็นแม่กานต์ออกมาจากลิฟท์ แล้วก็คุยยาวๆจนเห็นแม่
ปุณณ์มาจากลิฟท์ CUT
4. MCU หน้าปุณณ์ ปุณณ์โดนแม่ตี CUT
5. MS แม่กานต์ ระหว่างที่ปุณณ์โดนตี เห็นแม่กานต์นั่งเศร้า CUT

SCENE 15 (flashback)

ภายนอก/กลางวัน/บ้าน

1. MLS รับปุณณ์นั่งอยู่บ้าน แม่มายืนตรงกรอบประตู คุยโทรศัพท์ (MASTER) CUT
2. LS ผ่านไหล่แม่เห็นปุณณ์ นั่งอยู่ ลูกเดิน ชะเง้อมอง CUT
3. MS เห็นหน้าปุณณ์ชะเง้อจากหน้าบ้าน CUT

SCENE 16

ภายใน/กลางวัน/บ้านปุณณ์

1. MS ถ่ายประตูบ้าน แม่ปุณณ์เดินมาเปิดประตู ปุณณ์เดินตามมาเจอป้า มองหาเพื่อน CUT
2. MCU หน้าปุณณ์ CUT
3. LS ด้านข้างฝั่งท้ายรถ ปุณณ์มองหาเพื่อน ป้าเรียก ขึ้นรถ CUT
4. CU กระจกข้างเห็นแม่เดินเข้าบ้าน CUT
5. MS ปุณณ์นั่งในรถ CUT
6. MS (PAN RIGHT) ปุณณ์เห็นรถแม่กานต์สวนไป CUT

SCENE 17 (flashback)

ภายใน/กลางวัน/โรงพยาบาล

1. LS กานต์วางกล้องเริ่มคุยกับกล้อง (MASTER)	
	CUT
2. MS (แทน HANDICAM) กานต์พูดใส่กล้อง	
	CUT
3. MCU (OS HANICAM) เห็นกานต์พูดผ่าน viewfinder เล็กๆของ HANDICAM	
	CUT
4. INSERT กานต์วางกล้อง	
	CUT
5. INSERT เครื่องมือแพทย์	
	CUT

SCENE 18 montage

ภายนอก/กลางวัน

1. INSERT วิวข้างทาง	
	CUT
2. MS ปุณณ์นั่งในรถสองแถว	
	CUT
3. INSERT กล้องวิดีโอ	
	CUT
4. INSERT บรรยากาศงานบอลลูน	
	CUT
5. MCU ปุณณ์ถ่ายบอลลูนด้วยกล้องของเพื่อน	
	CUT
6. MLS ปุณณ์เดินอยู่ในบริเวณงาน	
	CUT

SCENE 19

ภายนอก/กลางวัน/งานบอลลูน

1. MCU ปุณณ์นั่งชิมซั้บบรรยากาศ CUT
2. MLS เห็นกานต์เดินเข้าเฟรมมาหาและเรียก CUT
3. CU ปุณณ์มองเพื่อนและค่อยๆลุกขึ้น CUT
4. MS ปุณณ์เดินตามกานต์และวิ่ง OFF FRAME ไป CUT
5. MS กานต์วิ่งเข้าไปหาบอลลูนข้างหน้า ปุณณ์ตอนเด็กวิ่งเข้าเฟรมตามไป (PAN ขึ้นไปหาบอลลูน) CUT
6. MCU ปุณณ์หันมามองหน้าเพื่อน CUT
7. MLS เด็กสองคนยืนดูบอลลูนด้วยกัน CUT

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องย์ ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับผู้กำกับภาพว่าต้องการใช้อุปกรณ์ใดที่สะดวกและเหมาะกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้อง Panasonic Lumix GH5 ด้วยเหตุผลเรื่องคุณภาพของไฟล์ที่สามารถคมชัดถึงระดับ 4K ได้ ง่ายต่อการนำมาตัดต่อหรือทำสีเพิ่มเติม ฉากส่วนใหญ่จะถ่ายทำภายนอก ซึ่งกล้องตัวนี้มีน้ำหนักเบาและใช้ง่าย ค่อนข้างสะดวกเวลาเคลื่อนย้าย

ภาพที่ 5.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ Panasonic LUMIX GH5

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีการอัดเสียงของนักแสดงด้วยตัวส่งสัญญาณ Wireless และเสียงบรรยากาศรอบๆโดยใช้ไมค์ Boom ซึ่งทั้งสองอย่างถูก Synchronize เข้ากับเครื่องอัดเสียง Zoom ที่เป็นตัวบันทึกเสียง

ภาพที่ 5.2 ไมค์ Wireless

ภาพที่ 5.3 เครื่องอัดเสียง Zoom

ภาพที่ 5.4 ไมค์ Boom

อุปกรณ์การจัดแสง

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าส่วนใหญ่อยู่ในช่วงสว่างกลางวัน และเป็นการถ่ายทำภายนอกเสียส่วนใหญ่ เลยใช้เพียงแค่ไฟ Arri 750 วัตต์ 3 ตัวสำหรับฉากในบ้าน และ Kino 1 ดวงสำหรับฉากกลางแจ้ง

ภาพที่ 5.5 ไฟ Arri 750 วัตต์

ภาพที่ 5.6 ไฟ Kino

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

การถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนั้น ทางทีมงานได้วางแผนให้ถ่ายทำเสร็จทั้งหมดภายในเดือนกุมภาพันธ์ หรือไม่เกินต้นเดือนมีนาคม และเลือกคิวถ่ายทำจำนวนมากเป็นวันเสาร์และอาทิตย์ เพื่อความสะดวกของคิวนักแสดงนำที่เป็นเด็ก ส่วนเรื่องวันที่และ Breakdown ในแต่ละคิว ข้าพเจ้าให้นางสาวอินธิราพรซึ่งเป็นโปรดิวเซอร์เป็นคนจัดการทั้งหมด ส่วนตัวข้าพเจ้าก็มาดูแลและควบคุมสิ่งต่างๆหน้าเซตในวันถ่ายทำจริง

ในด้านการกำกับนักแสดงนั้น เนื่องจากนักแสดงนำเป็นเด็ก ข้าพเจ้าจะใช้วิธีการสงบ โดยรวมไปให้ เหมือนการเล่นิทานเพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย พยายามหลีกเลี่ยงการสงบจริงๆที่มีบทสนทนาไปให้ เพราะข้าพเจ้าเคยทำอย่างนั้นในคิวแรกของการถ่ายทำ ผลที่ออกมาคือนักแสดงต้องมาจนทำให้การแสดงไม่เป็นธรรมชาติ

ในการถ่ายทำนั้น ข้าพเจ้าได้ให้ผู้กำกับภาพเริ่มถ่ายจาก Master shot ก่อน เพื่อจะได้มองเห็นถึงภาพรวมของฉากนั้นๆก่อนที่จะเข้าไปเจาะในส่วนต่างๆ และถ่ายต่อในเรื่องของการตัดต่อด้วย

การถ่ายทำที่บ้านปทุมณ์/กานต์ กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี

เนื่องจากเป็นคิวแรก และมีความผิดพลาดเกิดขึ้นในเรื่องของการกำกับนักแสดง ข้าพเจ้าผิดตั้งแต่แรกที่สงบให้นักแสดงเด็กอ่าน และผลคือนักแสดงต้องมาตรงบททุกคำ ทำให้การแสดงไม่เป็นธรรมชาติ และถ่ายทำไปหลายเทคก็ยังไม่ได้ ทำให้ทุกอย่างล่าช้าและเกือบจะถ่ายไม่ทัน ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเลือกครั้งที่ดีที่สุดและดำเนินงานต่อไปฉากต่อไป

ในส่วนของการทำงานของทีมงานนั้นไม่มีปัญหาอะไรมากนักเพราะได้พูดคุยและวางแผนกันมาแล้ว ก่อนหน้านั้น ทั้งเรื่องมุกกล้อง การจัดไฟ รวมถึงในเรื่องของศิลป์ต่างๆ ซึ่งทุกทีมก็ทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี จนถ่ายทำจนทุกอย่างเสร็จภายในเวลาที่โปรดิวเซอร์กำหนดเวลาเอาไว้ นั่นก็คือ 18.00 น

คิวที่สองก็ถ่ายทำที่บ้านของนักแสดงนำอย่างปุณณัฒน์เช่นกัน แต่จะเป็นในส่วนของปัจจุบัน ซึ่งนักแสดงที่เข้าฉากจะมีแต่นักแสดงที่เป็นผู้ใหญ่และค่อนข้างเป็นมืออาชีพที่เคยผ่านการแสดงมาแล้ว ก็จะง่ายต่อการทำความเข้าใจต่อตัวละครและบทที่ได้รับ การทำงานผ่านไปด้วยดีจนมาถึงฉากสุดท้าย ข้าพเจ้าบ่พร่องที่ลืมเอา prop เข้าฉากที่สำคัญอย่างกล้องวิดีโอที่จะนำมาใช้ถ่ายในฉากสุดท้ายของคิวที่สองมาด้วย ทำให้ต้องเปลี่ยนมุกกล้องใหม่เพื่อถ่ายหลบกล้องในมือ และถ่าย insert แยกเอาในภายหลังเพื่อแก้ปัญหานี้

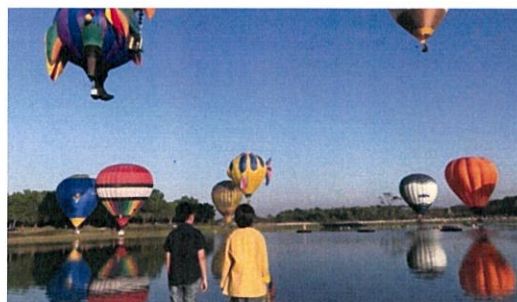
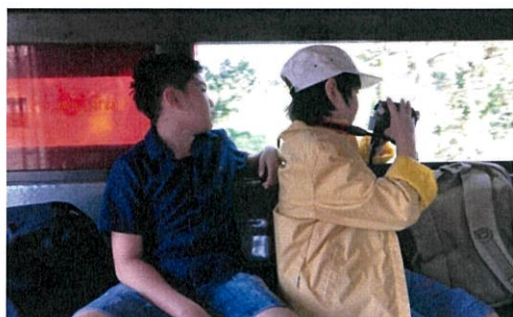

ภาพที่ 5.7 - 5.8 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (บ้านพักกรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี)

การถ่ายทำทีมงานเทศกาลบอลลูน ไร่บุญรอด จังหวัดเชียงราย

การเดินทางไปถ่ายทำที่จังหวัดเชียงรายนั้น มีทีมงานไปเพียงแค่ 3 คน ก็คือตัวข้าพเจ้า โปรดิวเซอร์และผู้กำกับภาพ งานเทศกาลบอลลูนนั้นเป็นฉากจบของเรื่อง โดยใช้เวลากำหนดถ่ายทำทั้งหมดสองวัน มีนักแสดงสามคนก็คือ ปุณณัฒน์วันผู้ใหญ่ ปุณณัฒน์วัยเด็ก และกานต์ โดยทีมงานวางแผนกันไว้ว่า วันแรกจะถ่ายเก็บบรรยากาศของงานรวมถึง insert ต่างๆไว้ให้ครบ ฉากดังกล่าวเป็นช่วงบ่ายถึงเย็น จึงไม่ต้องกังวลเรื่องการจัดไฟ ส่วนเรื่องการบันทึกเสียงก็บันทึกไว้แค่ Ambient บรรยากาศงานไว้เท่านั้น อีกทั้งยังเป็นฉากที่มีการใส่เพลงเข้ามา และมีการพูดเพียงแค่ประโยคเดียว จึงไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องเสียงมากนัก (บทที่ต้องพูด นำมาทำ ADR ใส่ทีหลังในส่วนของการทำ Post production)

การถ่ายทำวันแรกนั้นผ่านไปได้ด้วยดี ส่วนในวันที่สอง มีนักแสดงเด็กเข้ามาด้วย แต่เรื่องการกำกับการแสดงนั้นไม่มีปัญหาอะไร จะมีก็เพียงการแข่งกับเวลาเท่านั้น เพราะข้าพเจ้าต้องการให้ฉากจบมีภาพของบอลลูนที่ลอยอยู่บนท้องฟ้าเป็นฉากหลัง ซึ่งการปล่อยบอลลูนที่งานนั้นค่อนข้างรวดเร็ว รวมถึงเรื่องผู้คนภายนอกที่เข้ามาชมงานมีจำนวนมากเกินจะควบคุมไม่ให้เข้ามาติดเฟรมได้ค่อนข้างยาก เพราะทีมงานน้อยมาก แต่ข้าพเจ้าและผู้กำกับภาพรวมถึงโปรดิวเซอร์ก็ช่วยกันเพื่อให้งานสำเร็จไป อาศัยการใช้มุกกล้องหลอกให้เห็นว่าทีมงานไม่ค่อยมีผู้คนอยู่เยอะมากนัก

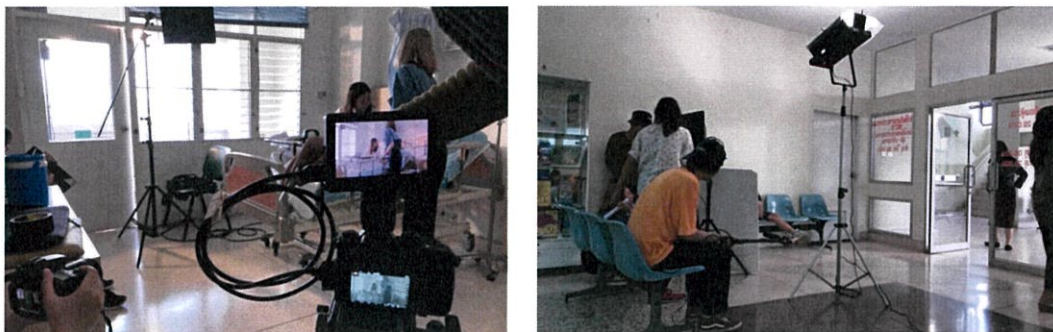
ภาพที่ 5.9 - 5.10 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ไร่บุญรอด เชียงราย)

การถ่ายทำที่โรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์นันทภิกขุ มหาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี

การถ่ายทำที่โรงพยาบาลมีเพียงสองฉากเท่านั้น และใช้เวลาเพียงแค่ครึ่งวันเช้า และทางโรงพยาบาลค่อนข้างจะจำกัดเวลาให้ไม่เกินที่ทางเขากำหนด ซึ่งการถ่ายทำล่าช้าไปเล็กน้อยเพราะนักแสดงคนหนึ่งมาช้าเพราะสภาพอากาศในวันนั้น

ในเรื่องการกำกับนักแสดงนั้น ข้าพเจ้าได้มอบหมายให้ผู้ช่วยผู้กำกับเป็นคนพูดคุยกับนักแสดง เนื่องจากการวางเฟรมภาพมีปัญหาบางข้อ โดยที่ก่อนหน้านี้ได้มีการพูดคุยทำความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์ของนักแสดงและตัวบทกับผู้ช่วยผู้กำกับมาก่อนแล้ว พอถึงเวลาถ่ายจริง นักแสดงก็เล่นได้ออกมาก่อนข้างตรงกับที่ข้าพเจ้าคิดไว้ ช่วงตรงไหนที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้ ข้าพเจ้าจะเข้าไปพูดคุยด้วยตนเอง

อีกฉากหนึ่งที่ค่อนข้างยากก็คือ ฉากที่ตัวละครกานต์ต้องอัดคลิปถึงปทุมณี เพื่อนสนิทของตน กานต์ที่ต้องฝืนตนเองบอกเพื่อนว่าไม่เป็นอะไร ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับตัวนักแสดงที่เป็นเด็กถึงอารมณ์ของฉากนี้และเปรียบเทียบเป็นตัวเองกับเพื่อนรักหรือคนสำคัญในชีวิต และให้นักแสดงอยู่กับตัวเอง ทำสมาธิค่อนข้างนานกว่าจะเริ่มถ่ายทำ เนื่องจากเป็นบทที่ใช้ในการคัดเลือกนักแสดงมาแล้ว ตัวนักแสดงเองจึงพอจะจำได้และเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร พอถึงคราวที่ต้องถ่ายทำจริง นักแสดงก็เล่นออกมาได้อย่างธรรมชาติและไม่ได้ติดขัดอะไรเลย ทำให้การถ่ายทำที่โรงพยาบาลผ่านพ้นไปด้วยดี

ภาพที่ 5.11 - 5.12 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ศูนย์การแพทย์นันทภิกขุ มหาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี)

การถ่ายทำที่ศาลารอรถ กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี

การถ่ายทำที่ศาลารอรถนี้เป็นการถ่ายทำคิวสุดท้าย ถือว่าเป็นฉากสำคัญมากฉากหนึ่งของเรื่อง รวมถึงเป็นฉากเดียวที่มีการถ่ายทำในตอนกลางคืน จึงต้องใช้อุปกรณ์ในการจัดไฟและทีมงานที่มาช่วยค่อนข้างเยอะ แต่เนื่องจากตารางเวลาของทีมงานหลักๆไม่ตรงกัน จึงได้ทีมงานมาได้ไม่เพียงพอ ไม่มีทีมไฟมาช่วย จึงทำให้ผู้กำกับภาพต้องมาทำเอง จึงเกิดการล่าช้าในการทำงานช่วงการเซ็ตสถานที่เล็กน้อย

เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นย่านชุมชน และศาลาที่ไปถ่ายทำนั้นจริงๆแล้วเป็นของชมรมเปตองของชุมชนแถวนั้น และในช่วงเย็นจะมีการมาเล่นเปตองกันจนถึงในช่วงหัวค่ำ ทำให้การถ่ายทำล่าช้าไป ทั้งที่ข้าพเจ้าได้ทำเรื่องขอสถานที่ไปแล้ว รวมถึงอุปสรรคเรื่องเสียงรบกวนจากชาวบ้านแถวนั้นซึ่งเหนือการควบคุมของทีมงาน แต่ข้าพเจ้าได้ปรึกษากับทีมงานที่เป็นคนบันทึกเสียงแล้วว่าเสียงรบกวนเหล่านี้สามารถเอาออกได้ในช่วงทำ Post Production จึงไม่เป็นปัญหาอะไรมากนัก

ในด้านการกำกับการแสดง เนื่องจากเป็นฉากที่ปณณัฐรู้สึกผิดที่เอายากกลับมาให้เพื่อนไม่ได้ จึงนอนไม่หลับและได้พูดคุยถึงเรื่องพ่อของตนเองกัน ในส่วนของตัวละครปณณัฐนั้นบทพูดน้อยจึงเน้นการกำกับนักแสดงในการใช้สีหน้าและสายตาสื่อถึงความรู้สึกผิดที่มีต่อเพื่อนและการรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองนั้นไม่มีพ่อเหมือนคนอื่น ข้าพเจ้าได้ลองพูดคุยกับนักแสดงด้วยการเปรียบเทียบความรู้สึกกับเหตุการณ์อื่นๆที่เคยเกิดขึ้นในชีวิตจริงของตัวนักแสดงเองเพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ส่วนของตัวละครกานต์ มีบทพูดค่อนข้างเยอะ และต้องแสดงอาการที่ป่วยแต่ฝืนตัวเองออกมาด้วย ทำให้ค่อนข้างยาก เรื่องการแสดงนั้นตัวนักแสดงเองเข้าใจบทและอารมณ์เป็นอย่างดี เนื่องจากตัวนักแสดงมีพื้นฐานการแสดงมาพอสมควร จะยากตรงที่ต้องจำบทพูดยาวๆให้ได้ ซึ่งใช้เวลาไปหลายเทคอยู่พอสมควร แต่ด้วยความอดทนของนักแสดงและทีมงาน ทำให้การถ่ายทำครั้งสุดท้ายจบลงได้ด้วยดีตามที่วางแผนเอาไว้

ภาพที่ 5.13 - 5.14 ภาพบรรยากาศการถ่ายทำ (ศาลา กรมชลประทาน ปากเกร็ด นนทบุรี)

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ในส่วนของการทำ Post Production ของภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น มีหลายขั้นตอนด้วยกัน ตั้งแต่การลำดับภาพ (Editing) การผสมเสียง (Sound Mixing) เทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect) และการเคลียสีภาพ (Color Grading) เนื่องจากเนื้อหาในภาพยนตร์เกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเด็กสองคน การดำเนินเรื่องที่เรียบง่ายไม่ต้องมีการตัดต่อที่มีเทคนิคหรือจังหวะอะไรมากมาย เพียงแต่ต้องการทำให้กระชับและไม่น่าเบื่อ รวมถึงทำให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาของภาพยนตร์ด้วย มีการนำเทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect) มาช่วยทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์และสมจริงขึ้น และขั้นตอนสุดท้ายคือการผสมเสียงและการเคลียสีภาพ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางเสียงทั้งเรื่องและสีของภาพที่จะช่วยสื่ออารมณ์ของภาพให้มากที่สุด

การตัดหยาบ (Rough Cut)

ในการตัดแบบหยาบนั้น ผู้ลำดับภาพได้ Import ฟุตเทจที่ใช้จริงตามที่ไป Report เขียนไว้ และนำฟุตเทจมาวางเรียงเป็นฉากๆไว้ในทาร์มไลน์ พร้อมกับซิงค์ (Synchronize) เสียงที่อัดโดยเครื่องอัดเสียง (Zoom) ด้วยโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC เพื่อจะได้ง่ายต่อการตัดต่อ

เนื่องด้วยโครงเรื่องและการเล่าเรื่องไม่ได้ซับซ้อนอะไร เป็นเพียงการเชื่อมอดีตและปัจจุบันผ่านกล้องวิดีโอตัวหนึ่งเท่านั้น จึงใช้เทคนิคการตัดชนภาพ (Cut) เป็นส่วนใหญ่ และใช้การเลือนภาพ (Fade) เนื่องด้วยเวลาในเรื่องค่อนข้างไปเร็วจึงใช้เทคนิคนี้แทนการผ่านเวลา

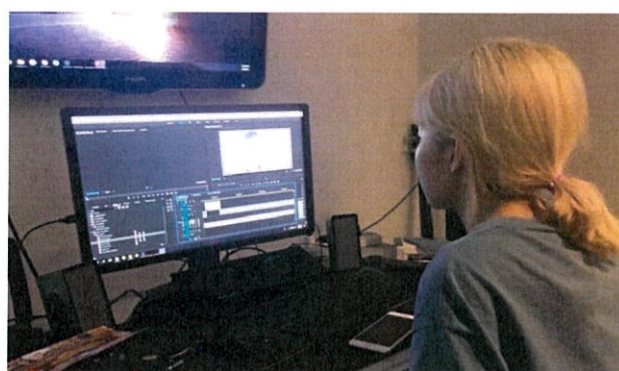
ภาพที่ 6.1 - 6.136 การตัดหยาบ 1

ภาพที่ 6.137 - 6.203 การตัดหายาบ 2

การตัดแบบละเอียด (Fine Cut)

เมื่อเราเห็นภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่องแล้ว ผู้ลำดับภาพจึงตรวจสอบการเชื่อมต่อระหว่างฉากว่ามันติดขัดหรือน่าเบื่อตรงไหนหรือไม่ ก็ทำการปรับแก้ไขและทำให้เนื้อเรื่องไม่ยืดเยื้อจนเกินไป ทำให้กระชับมากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นก็ดูภาพรวมทั้งหมดอีกรอบเพื่อเช็คความถูกต้อง

ภาพที่ 6.204 ภาพบรรยากาศการทำงาน (ลำดับภาพแบบละเอียด)

การตัดต่อลำดับเสียง (Sound Post Production)

เสียงบทสนทนา (Dialogue)

ผู้ตัดต่อเสียงได้นำเสียงพูดของนักแสดงมาทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้โปรแกรม Pro Tool ซึ่งเป็นโปรแกรมตัดต่อเสียงโดยเฉพาะ เนื่องจากในขั้นตอนการ Production การอัดเสียงนั้นมีเสียงรบกวนค่อนข้างเยอะ จึงต้องนำเสียงบทสนทนาไป Balance ในโปรแกรมเพื่อความต่อเนื่อง ไม่ติดขัดในการรับภาพยนตร์

เสียงบรรยากาศ (Ambient)

เสียงบรรยากาศช่วยทำให้ภาพยนตร์มีความสมจริงมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้อยู่ในสถานการณ์เดียวกับตัวละคร เช่น เสียงบรรยากาศของงานเทศกาลบอลลูน รวมถึงเสียงบรรยากาศภายในห้อง (Room Tone)

เสียงดนตรีประกอบ (Music score)

เนื่องจากในภาพยนตร์ มีฉากที่เป็น Montage ค่อนข้างเยอะ จึงต้องการเพลงมาประกอบหลายเพลง ซึ่งเพลงที่เลือกใช้ส่วนใหญ่จะใช้เป็นเสียงของเปียโน และมีเมโลดี้ที่สดใสเนื่องจากตัวละครหลักเป็นเด็ก

เสียงพิเศษ (Sound Effect , Foley)

ผู้ตัดต่อเสียงได้ทำการใส่เสียงพิเศษ (Sound effect) เพื่อความสมจริงและครบถ้วนสมบูรณ์ของภาพยนตร์มากยิ่งขึ้น อย่างเสียงเปิดปิดประตูของตัวละคร หรือเสียงกดอัดกล้องวิดีโอ เป็นต้น ในส่วนของ Foley นั้น ช่างเจ้าได้ใช้การอัดเสียงเพิ่มลงไป อาทิเช่น เสียงขยับของเสื้อผ้า เสียงซ้อนกระทบบจาน และเสียงเดินหรือวิ่งของตัวละคร

การทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ (Visual Effect)

เนื่องจากช่วงเวลาในภาพยนตร์เป็นปี พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นช่วงที่เทคโนโลยีเพิ่งเข้ามาในประเทศไทย ในภาพยนตร์จึงไม่ค่อยมีการใช้เครื่องมือสื่อสารกันมากนัก ไม่การใช้ Social Media ใดๆ แต่มีการใช้กล้องวิดีโอ (Handicam) และการเล่นเกมในสมัยก่อน ซึ่งช่างเจ้าคิดว่านำมาทำช่วงหลังการถ่ายทำดีกว่าจบที่ Production

ในภาพยนตร์มีการใช้เทคนิคพิเศษด้านภาพอยู่ 4 scene ด้วยกัน

1. ปุณณิในตอนโตเปิดมาเจอคลิปรีวิดีโอในกล่องของกานต์

ภาพที่ 6.209-6.210 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษด้านภาพ 1

2. ปุณณิในวัยเด็กเล่นวิดีโอเกมส์หลังกลับจากโรงเรียน

ภาพที่ 6.211 - 6.212 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 2

3. ปุณณ์และกานต์เล่นวิดีโอเกมส์ด้วยกัน

ภาพที่ 6.213 - 6.214 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 3

4. ปุณณ์ในตอนที่ตุ๊กตาสุดท้ายของกานต์ ก่อนที่กล้องจะดับไป

ภาพที่ 6.215 - 6.216 ภาพก่อนและหลังการทำเทคนิคพิเศษ 4

การย้อมสีภาพยนตร์ (Color Grading)

เนื่องด้วยในขั้นตอนของการ Production ผู้กำกับภาพได้ตั้งค่าภาพให้เป็น S Log ในกล้องทำให้ภาพดูหมอง แต่ก็เพื่อง่ายต่อการนำไปทำสีต่อ และเนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้สองช่วงเวลานั้นก็คืออดีตและปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงต้องการให้สีของภาพค่อนข้างแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยในส่วนของอดีต สีของภาพเป็นโทนส้มเหลือง ให้ความรู้สึกอุ่นๆเหมือนภาพฟิล์ม ในขณะที่ปัจจุบัน จะเป็นสีโทนเย็น ฟ้ำหม่นแสง

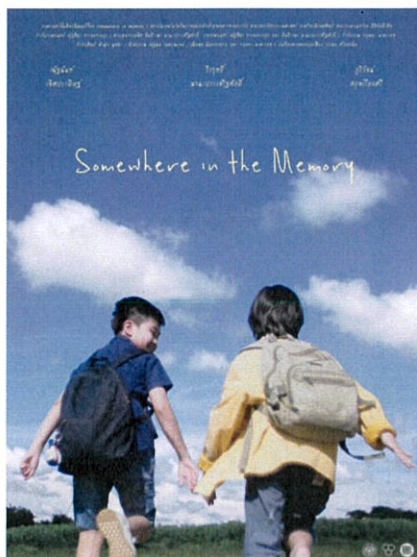
ภาพที่ 6.217 - 6.220 ภาพก่อนและหลังการซ้อมสี่ (อดีต)

ภาพที่ 6.221 - 6.224 ภาพก่อนและหลังการซ้อมสี่ (ปัจจุบัน)

ใบปิดของภาพยนตร์ (Poster)

เนื่องจากเนื้อหาของภาพยนตร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับมิตรภาพของเด็กสองคน ข้าพเจ้าจึงอยาก
ให้โปสเตอร์ของเรื่องมีความสดใสและสื่อถึงความสุขของทั้งคู่ แต่ในท้ายที่สุดแล้วทั้งคู่ก็ต้องจากกัน จึง
ให้เด็กทั้งสองคนวิ่งเล่นกันอย่างมีความสุขโดยที่ฉากหลังเป็นท้องฟ้าที่เปรียบเสมือนความฝัน

ภาพที่ 6.225 โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง “ในความทรงจำ”

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

กระบวนการเขียนภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าริเริ่มขึ้นจากเรื่องที่น่าสนใจ นั่นก็คือภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการเติบโตของตัวละคร (Coming of age) จึงศึกษาเพิ่มเติมจากการชมภาพยนตร์เรื่องอื่นๆ ที่เนื้อหาและประเด็นใกล้เคียงกับภาพยนตร์ข้าพเจ้าอยากทำ ข้าพเจ้าได้คิดเรื่องขึ้นมาใหม่โดยใส่ปัญหาเรื่องครอบครัวและสังคมเข้าไปให้ตัวละคร ข้าพเจ้าวิเคราะห์ประเด็นที่อยากจะสื่อใส่ลงไป ในบทภาพยนตร์ การที่ได้ศึกษาเนื้อหาจากภาพยนตร์เรื่องต่างๆทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำมาถ้อยถนองออกมาในแบบของตัวเองได้

บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเด่นชัดในเรื่องของเรื่องราวความสัมพันธ์ของเด็กที่อ่อนแอ คนหนึ่งอ่อนแอทางด้านร่างกาย คนหนึ่งอ่อนแอทางด้านจิตใจ ซึ่งข้าพเจ้าพยายามจะเล่าออกมาให้ผู้ชมเห็นมากที่สุดว่าทั้งคู่สามารถเติมเต็มกันและกันในส่วนที่ขาดได้

กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบในเรื่องของบทภาพยนตร์และการกำกับการแสดงเสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะการจัดการทั้งหมดทั้งเรื่องอุปกรณ์และทีมงาน ข้าพเจ้าได้ให้โปรดิวเซอร์เป็นผู้ดูแล ข้าพเจ้าจึงสามารถทำงานในส่วนของการกำกับการแสดงได้อย่างเต็มที่ แต่ก็เกิดปัญหาในช่วงคิวหลังๆของการถ่ายทำ ที่ทีมงานน้อยและไม่พอ แต่ก็สามารถติดต่อทีมงานให้มาช่วยเหลือได้ และนับว่าโชคดีที่ทีมงานสามารถทำงานร่วมกันได้ดี ถึงจะมีติดขัดไปบ้างไรการทำงานวันแรก แต่การทำงานทั้งหมดก็เป็นไปได้อย่างราบรื่นไม่มีติดขัดอะไร

ในการเตรียมบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้นอาศัยการอ่านซ้ำหลายรอบและแก้ตรงจุดที่บกพร่อง รวมถึงปรึกษากับโปรดิวเซอร์ที่ทำงานร่วมกับข้าพเจ้าเพื่อให้การปรับบทภาพยนตร์ออกมาดีที่สุดจนถึงเวลาถ่ายจริง

กระบวนการการถ่ายทำ

เมื่อข้าพเจ้าได้เตรียมการถ่ายทำพร้อมแล้ว ข้าพเจ้าและทีมงานก็เริ่มถ่ายทำ ในคิวแรกเกิดปัญหานักแสดงท้องบวมเกินไปทำให้ล่าช้าในการถ่ายทำ เนื่องจากแก้ไขค่าพุดหลุดออกจากปากนักแสดงไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเลือกครั้งที่ใช้ได้มากที่สุด

ในครั้งที่สอง ข้าพเจ้าสะเพร่าที่ลืมนำอุปกรณ์ประกอบฉากที่สำคัญอย่างกล้องวิดีโอมา ทำให้ต้องแก้ไขภาพที่วางไว้ว่าจะถ่ายอย่างไรบ้าง ให้เป็นการถ่ายหลบไม่ให้เห็นกล้องในมือแทน และไว้มาถ่ายเก็บแยกในภายหลัง แต่ก็ประสบปัญหาอีกอย่างก็คือสถานที่ที่ข้าพเจ้ามาถ่ายทำนั้น เสียค่าสถานที่วันละ 6000 บาท ถ่ายก็ชั่วโมงก็ตามก็จะเสียเท่านั้น เนื่องจากงบประมาณของกองถ่ายค่อนข้างสูงแล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องหาสถานที่ใหม่ที่คล้ายกันและไม่เสียค่าใช้จ่ายเพื่อถ่ายแก้

การออกกองครั้งที่สาม ข้าพเจ้าไปถ่ายทำที่จังหวัดเชียงราย เพื่อถ่ายฉากจบของเรื่อง เนื่องจากงานเทศกาลบอลลูนที่ไร่บุญรอดนั้น เป็นเทศกาลประจำปี จึงทำให้ผู้คนในไร่มีมากมายมหาศาล เกินการควบคุมของทีมงานที่มีเพียงแค่สามคน ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องจัดจ่ออยู่กับการกำกับและการกันผู้คนไม่ให้เดินเข้ากล้องโดยไม่ได้ตั้งใจอีกด้วย เป็นการออกกองที่ลำบากพอสมควร ต้องแข่งกับเวลาที่บอลลูนจะขึ้นเพื่อให้ได้ภาพดีๆ ต้องแข่งกับคนมากมายที่จะเดินเข้ามาในกล้องตอนไหนก็ไม่ทราบได้ ถือว่าเป็นการออกกองที่เหนื่อยที่สุดในภาพยนตร์เรื่องนี้เลยก็ว่าได้

กระบวนการหลังการถ่ายทำ

หลังจากกระบวนการถ่ายทำเสร็จสิ้น ข้าพเจ้าก็ได้ทำการจัดเรียงไฟล์ให้เป็นหมวดหมู่และสำรองข้อมูลเอาไว้ป้องกันการชำรุดหรือสูญหายของหน่วยความจำ เมื่อข้าพเจ้าจะเริ่มทำการตัดต่อ ก็ประสบปัญหาหนัก คือข้าพเจ้าไม่มีคอมสำหรับตัดต่องานของตัวเอง ในขั้นตอนการลำดับภาพ ข้าพเจ้าให้ผู้ลำดับภาพเป็นคนตัดต่อ แต่เมื่อข้าพเจ้าต้องการที่จะทำงานด้วยตัวเอง ก็ไม่สามารถทำได้ ต้องขอยืมคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นมาใช้ ทำให้เกิดการล่าช้าในการทำงานอยู่หลายครั้ง รวมถึงเดือดร้อนผู้ที่ให้ข้าพเจ้ายืมด้วย

ปัญหาที่เจออีกอย่างก็คือ หลังจากเสร็จสิ้นทุกกระบวนการแล้ว ข้าพเจ้าเพิ่งมาเห็นความผิดพลาดใหญ่ในฉากสำคัญฉากหนึ่งของภาพยนตร์ ก็คือฉากในโรงพยาบาลที่กานต์อดคลิวิดิโอถึงเพื่อน ช่วงเวลาในภาพยนตร์คือปี พ.ศ.2543 แต่ปกคลุมหมอนในเฟรมเขียนว่า พ.ศ.2559 ข้าพเจ้าคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไร แต่ในตอนนั้นมีเพื่อนที่สามารถช่วยแก้ไขงานให้ข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้ารู้สึกขอบใจอย่างสุดซึ้ง

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง ทั้งการทำงานร่วมกันของทีมงาน กับทำงานร่วมกันกับนักแสดง รวมถึงผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ ข้าพเจ้าใช้สถานที่ เกิดปัญหาต่างๆมากมายให้ได้เรียนรู้และแก้ไข ในท้ายที่สุดแล้วทุกคนก็ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ออกมาได้

ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปนิพนธ์คือสิ่งที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่จะสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตจริงที่กำลังจะได้เผชิญหลังจากจบการศึกษาไป รวมถึงเป็นเครื่องยืนยันการบรรลุเป้าหมายในการทำงานร่วมกันของในทุกๆฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นโปรดิวเซอร์ที่ทำงานร่วมกับข้าพเจ้า ทีมงานที่มาช่วยเหลือทุกคน คุณครูที่ปรึกษา หรือแม่แต่พ่อและแม่ของข้าพเจ้า ที่ต้องพูดคุยกับท่านให้เข้าใจถึงกระบวนการทำงานและเรื่องงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ในงานนี้จริงๆ และในตลอดการศึกษา ในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ลองผิดลองถูกกับการทำงานมาตลอด ซึ่งก็เกิดปัญหาให้ข้าพเจ้าต้องแก้ไขมาตลอด แต่ถ้าเราสามารถแก้ไขและผ่านมันไปได้ เราก็สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- อ.นพ.รัชวีร์ อรรถฉายศรี. โรคเอสแอลอี (SLE) ในเด็ก [ออนไลน์],
สืบค้น 19 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ [http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/
articleDetail.asp?id=273](http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/articleDetail.asp?id=273)
- IRCCS Istituto G. Gaslini. โรคเอสแอลอีหรือลูปัส [ออนไลน์],
สืบค้น 19 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ [https://www.printo.it/pediatric-rheumatology/
TH/info/3/โรคเอสแอลอีหรือลูปัส](https://www.printo.it/pediatric-rheumatology/TH/info/3/โรคเอสแอลอีหรือลูปัส)
- กมลชนก ขาสุวรรณ. ครอบครัวแม่เดี่ยว: การเป็นชายขอบ และความไม่เป็นธรรมในสังคม [ออนไลน์],
สืบค้น 19 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ [http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/ConferenceVIII/
Download/Article_Files/15-SingleMother-Kamolchanok.pdf](http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/ConferenceVIII/Download/Article_Files/15-SingleMother-Kamolchanok.pdf)
- HOUSEPSYCH. ความกลัวในวัยเด็ก [ออนไลน์],
สืบค้น 22 ตุลาคม 2560 เข้าถึงได้ [http://th.housepsych.com/detskie-
strahi_default.htm](http://th.housepsych.com/detskie-strahi_default.htm)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล
ที่อยู่

ณัฐสิมา ชวเลขยางกูร
106/214 ซ.นวมินทร์ 61 ถนนนวมินทร์
แขวงนวมินทร์ เขตนวมินทร์ กรุงเทพฯ
10240
E-mail : nutsima.ch@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551-2556 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
พ.ศ. 2557-2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2557 Along the way
พ.ศ. 2558 Ordinary Day
พ.ศ. 2559 Rainbow Island
พ.ศ. 2560 Somewhere in the memory